

Seja predsedstva OK ZKS Velenje

Podprli prizadevanja novega vodstva Gorenja

Le z veliko enotnostjo, pripravljenostjo in delovno zavzetostjo bo možno razrešiti gospodarske težave v katerih se je znašlo Gorenje, z njim pa celotno združeno delo, vsi delavci in občani naše doline. To je še eden od, v zadnjem času številnih, apelov, ki pozivajo k složnemu in prizadevnemu razreševanju gotovo največje krize, ki jo preživlja gospodarstvo naše občine v svojem naglem povojnem razvoju. Krize, ki je posledica napak in zamujenih priložnosti v preteklosti ter splošne svetovne recesije in ki je delavce Gorenja primorala, da med prvimi, zaradi nakopičenih težav odločno zarežejo v številne »rakaste« rane, sajle tako lahko pričakujejo, da bodo premostili posledice slabega gospodarjenja.

O Gorenju in o uresničevanju ukrepov družbenega varstva, je na četrtkovi seji razpravljalo tudi predsedstvo OK ZKS Velenje. Člane predsedstva so izčrpno seznanili o stanju, težavah in iskanju zadovoljivih rešitev za to sestavljeno organizacijo, nekateri člani začasnega poslovnega odbora.

Komite je posebno v zadnjih treh letih, ko se je gospodarski položaj v Gorenju začel odločneje zapletati, večkrat razpravljalo o tej sestavljeni organizaciji in sprejemal tudi določene ukrepe in usmeritve, vendar to ni pripomoglo, da bi se stanje bistveno izboljšalo. Tako je vedno bolj očitno postajalo, da bo potrebno sistem zdraviti celovito in zato, so menili člani predsedstva, so bili ukrepi družbenega varstva nujno potrebni.

Predsednik poslovnega odbora sozda Gorenje Herman Rigelnik s delavci pa je seznanil predsedstvo s trenutnimi prizadevanji novega vodstva. Aktivnosti so usmerjene predvsem na ugotovitev dejanskega stanja v velenjskem delu Gorenja s posebnim poudarkom na poslovanju enot v tujini in v iskanju razvojnih makro rešitev, pri čemer izpostavljajo revitalizacijo programov.

Sprejeti so bili tudi letošnji plani ter vrsta ukrepov, ki naj zagotovijo nemoteno proizvodnjo. Ta je bila v mesecu juliju ob veliki prizadevnosti delavcev že veliko boljše kot v prejšnjem obdobju.

Eden od ukrepov je tudi prodaja izdelkov za dinarje deviznega porekla, med drugim pa je načrtovana tudi prerazporeditev delovne sile, in sicer naj bi manjkajoče število delavcev v proizvodnji nadomestili z režijskimi delavci.

Novo vodstvo se mora poleg zagotavljanja proizvodnje seveda sedaj odločno spoprijemati tudi z razreševanjem temeljnih vzrokov, ki so Gorenje pripeljali v precej nezavidljiv položaj. Analize so namreč pokazale, da je bilo v zadnjih letih v tem našem gigantu vse preveč slabega vodenja, da so primanjkovali ustrezni razvojni koncepti, da ni bilo zadovoljive kadrovske politike, da ni deloval informacijski sistem, neurejeno je bilo nagrajevanje, naraščala je nedisciplinarnost, večala pa se je tudi devizna zadolženost in neenotnost v pogledih na razrešitev tega stanja.

Neznanje in neposlovnost sta vztrajno in vedno hitreje uničevala sadove uspešnega razvoja preteklih let.

Sedaj je seveda poglavitna naloga delavcev in novega vodstva, da s preseganjem osebnih interesov in z največjo mero prizadevnosti, zagotovijo predvideno proizvodnjo in z odločnimi ukrepi odstranijo vrsto pomanjklivosti, ki ovirajo nemoteno poslovanje. Pri tem seveda ne bo mesta za morebitne oportuniste, delavci pa bodo morali pokazati še več samokritičnosti in samoiniciativnosti.

Predsedstvo OK ZKS Velenje je v celoti podprlo prizadevanja začasnega poslovnega odbora sozda Gorenje in je menilo, da se delavci tega kolektiva zavedajo težkega položaja, vendar z upanjem in pričakovanjem gledajo na ukrepe, ki jih sprejema novo vodstvo.

B. Z.

Večina občanov se v teh poletnih dneh, ko vročina močno pritiska, hladi v najbližjih bazenih, jezerih, rekah in potokih. Tudi na velenjskem jezeru je vsak dan mnogo obiskovalcev, med njimi pa prednjačijo deskarji sicer pa tudi kopalcev ni malo, čeprav

voda za kopanje ni najbolj primerna. Prav gotovo bi tudi naši gostinci lahko izkoristili priložnost in v malem kiosku ponudili prepotrebne osvežilne pijače in kakšen prigrizek.

Izvršni svet skupščine občine Velenje

Zmanjšajmo skupno porabo

Osrednja točka dnevnega reda zadnje seje izvršnega sveta velenjske občinske skupščine je bila informacija o možni ukrepih za zmanjšanje skupne porabe v zdravstvu.

Predstavniki kliničnega centra, komiteja za zdravstvo ter strokovne službe zdravstvene skupnosti Slovenije so izdelali program možnih ukrepov za nadaljnje zmanjšanje skupne porabe v zdravstvu. Program možnih ukrepov posega tudi v organiziranost zdravstva v naši občini, saj predvideva nadaljnje zniževanje števila postelj na pljučnem od-

delku ter ukinitve internega oddelka bolnišnice v Topolšici. Ta program je bil predložen tudi delegatom republiške zdravstvene skupnosti na seji 18. julija letos, vendar pa so ga ti sprejeli zgolj kot priporočilo občinskim zdravstvenim skupnostim.

Nekateri ukrepi, ki naj bi jih upoštevali so za našo zdravstveno skupnost povsem nesprejemljivi, saj že enostavni izračuni pokažejo, da z njimi ne bi prav nič prihranili, temveč bi se nekateri stroški celo povečali. To velja tudi za ukinitve internega oddelka bolnišnice Topolšica, saj bi morali potem voziti paciente v oddelke bolnice Slovenj Gradec in Celje, kjer bi v tem primeru število postelj povečali. Ob tem je potrebno posebej poudariti, da velja interni oddelki topolške bolnišnice po oceni strokovne komisije za enega najbolj urejenih, in da tam opravljajo nekatere specialistične preglede za splošne ambulate in tako veliko prispevajo k zmanjševanju ležalnih dni v bolnišnicah. Če bi ta oddelki ukinitvi, bi morali podobne preglede opravljati v slovenjgriški oziroma celjski bolnišnici. Z ukinitvijo te bolnišnice se delavci Zdravstvenega centra ne morejo

strinjati tudi zato, ker načrtujejo sodelovanje internega oddelka z novim zdraviliščem. Ob tem pa je potrebno upoštevati tudi to, da bi morali v primeru, če bi interni oddelki ukinitvi, zagotoviti socialno varnost več kot 100 strokovnim delavcem.

Jasno je, so poudarili člani izvršnega sveta, da bomo morali na področju skupne porabe v zdravstvu še bolj zategniti pas, vendar pa morajo biti vsi ukrepi, ki jih sprejemamo strokovno in finančno utemeljeni. Delavci zdravstvenega centra so predlog o ukinitvi internega oddelka odločno zavrnil in to svojo odločitev tudi strokovno in finančno upravičili. Enakega mnjenja so bili tudi člani izvršnega sveta, ki so ob tem dodali, da je potrebno izdelati podrobno analizo stanja ter pripraviti predlog ukrepov, da bomo skupno porabo na področju zdravstva omejili. O tem bodo odločali seveda delavci v združenem delu. Komite za družbene dejavnosti ter gospodarstvo, planiranje in varstvo okolja pa morata pripraviti predloge zmanjšanja skupne porabe tudi v ostalih samoupravnih interesnih skupnostih.

M. Z.

Seji zborov ZD in KS

Gospodarjenje v prvem polletju

V petek dopoldne se bodo na sejah zbrali delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti. Delegati zbora združenega dela bodo osrednjo točko namenili oceni izvajanja resolucije o izvajanju družbenega plana občine Velenje v letošnjem prvem polletju. Sicer imata oba zbora na dnevnem redu vrsto enakih točk. Med drugim bodo obravnavali predlog odloka o zaščiti vodnooskrbnega sistema Ljubija, sporazume o dodelitvi ribiških okolišev in lovišč v upravljanje ribiškimi in lovskimi družinam, osnutek odloka o nameščanju in vzdrževanju objektov ter lokacij za javno plakatiranje in o plakatiranju ter nekaj točk s stanovanjskega področja.

Šoštanj

Mednarodno ribiško tekmovanje

Športna ribiška zveza Jugoslavije in Ribiška družina Paka iz Šoštanja prirejata v soboto 30. julija V. mednarodni turnir v peteroboju v metih umetne muhe in obtežilnika v daljavo in cilj. Na tekmovanju sodelujejo vodilne ekipe svetovnih prvenstev: ZR Nemčija, Čehoslovaška, Avstrija, Švica, Madžarska in Jugoslavija. Tekmovanje se bo pričelo ob 9. uri na stadionu Široko v metih v daljavo, popoldne ob 15. uri pa se bo nadaljevalo v metih v cilj pri ribiškem domu ob šoštanjskem jezeru, kjer bo tudi svečan zaključek s podelitvijo pokalov, medalj in priznanj.

Vsekakor bo to vrhunski športni dogodek, ki bo v Šoštanj privabil številne ljubitelje tega športa.

V. K.

Izvršni svet SO Mozirje

Več celodnevne šole

V četrtek dopoldne so se na seji zbrali člani izvršnega sveta skupščine občine Mozirje. Uvodno točko so namenili obravnavanju samoupravnega sporazuma o ustanovitvi interesne skupnosti za poslovanje in razvoj Rekreacijsko-turističnega centra Golte. Razpravljali so tudi o usmeritvah tozgov delovne organizacije Vez Mozirje in obravnavali sklepe zadnje seje zborov občinske skupščine.

Med drugim so dali soglasje za uvedbo celodnevne šole na podružničnih šolah gornjegrajske osemletke v Novi Štiti in Šmartnem ob Dreti. Z dograditvijo in ureditvijo šol v obeh krajih so namreč zagotovili pogoje za celod-

nevno delo in življenje učencev. S tem bodo učencem nižjih razredov na podružničnih šolah zagotovili enake pogoje pred prihodom v peti razred matične šole v Gornjem gradu. Poenotili bodo tudi delo učiteljskega zbora in zmanjšali doslej visoke prevozne stroške. Navsezadnje velja omeniti, da si uvedbe celodnevne šole želijo tudi starši v obeh krajih. Doslej je bilo v celodnevno šolo v mozirski občini vključenih 14,20 odstotkov učencev, kar je pod regijskim povprečjem. Z uvedbo celodnevni šol v Novi Štiti in v Šmartnem ob Dreti se bo odstotek dvignil na 20,44, s tem pa bo dosežen tudi načrt vključevanja do leta 1985.

KRAJANI VINSKE GORE SKLENILI PRAZNOVANJE — V nedeljo so krajinjane skupnosti Vinska gora, ki v spomin na dan vstaje slovenskega naroda praznujejo svoj krajevni praznik, sklenili praznovanje. Ob tej priložnosti so pred svečani seji skupščine krajevnih skupnosti odprli nova športna igrišča, planinsko pot po Vinski gori, osrednja svečanost pa je bila športna akademija »Mladost 83« in mimohod nastopajočih (na posnetku) Več o praznovanju na 6. strani.

Hotel je zaenkrat zaprt — samoupravni sporazum mu zagotavlja lepšo prihodnost

RTC Golte

Sporazum — zagotovilo uspešnega razvoja

V želji, da bi Rekreacijsko turistični center Golte, ki se ves čas svojega obstoja srečuje z velikimi težavami, končno zaživel, je bil ob sprejemu sanacijskega programa imenovan tudi iniciativni odbor za ustanovitev samoupravne interesne skupnosti za poslovanje in razvoj Rekreacijsko turističnega centra Golte in ga daje v obravnavo delavcem v združenem delu v občinah Celje, Laško, Mozorje, Velenje in Zalec.

Na ta način naj bi zagotovili prepotrebna sredstva za dogradnjo centra, saj ugotavljajo, da je ravno to eden največjih vzrokov za slabo poslovanje v preteklosti. Žičniške zmogljivosti niso usklajene, center pa ima tudi premajhne nastanitvene zmogljivosti, zato se bodo morali v prihodnje bolj povezati s hotelskimi objekti v Mozirju, Topolšici, Titovem Velenju, Dobrni, Zalcu in Preboldu. Prav tako pa je potrebno doseči, da bodo Golte vključene v širšo turistično ponudbo naše regije tudi poleti in med tednom.

Po samoupravnem sporazumu, naj bi s sredstvi, ki bi jih zbirali na tak način v naslednji zimski sezoni zagotovili večji obisk ter vključili Golte v letno turistično ponudbo. V naslednji sezoni je v načrtu izgradnja dvosedežnice Smrekovec, do leta 1987 pa naj bi odprli še smučišča Ročka planina — Praprotnica. Do takrat bi uredili tudi dostop Ljubno — Rastke — Ročnik — dvosedežnica Praprotnica.

Pred delavci je torej nov samoupravni sporazum o združevanju sredstev. Prav gotovo je to edini sprejemljivi način, da zagotovimo nemoteno in uspešno delovanje Rekreacijsko turističnega centra Golte ter tako obogatimo turistično ponudbo na širšem celjskem območju. Mnogi se ob tem seveda sprašujejo, če je trenutno gospodarsko stanje primerno za sprejemanje dodatnih samoupravnih sporazumov o združevanju sredstev.

Sanacijski program, ki so ga pripravili, to odločitev nedvomno opravičuje, saj zagotavlja uspešen razvoj, vsem delovnim ljudem pa pozimi prijetno smuko, poleti pa lepe in zanimive izletniške točke. Ob tem pa je potrebno še enkrat poudariti, da nikakor ne bi bilo sprejemljivo, če bi ostal Rekreacijsko turistični center Golte neizkoriščen, saj je vanj vložen že okoli 230 milijonov dinarjev.

O omenjenem sporazumu se bodo delavci odločali dvofazno, sprejemali pa naj bi ga, kot je predlagano, na jesenski skupščini.

M. Z.

Seja delavskega sveta Gorenje SOZD

Brez skupnih naporov ne bo uspehov

Poročali smo že, da so se 15. julija sešli člani delavskega sveta sestavljene organizacije združenega dela Gorenje na svojo drugo sejo. Najprej so poslušali poročila o poslovanju Gorenje SOZD v letu 1982 in v obdobju januar—marec 1983.

SLOVENSKI DEL GORENJE SOZD JE BIL V KONVERTIBILNEM IZVOZU SR SLOVENIJE LANI UDELEŽEN S 5,2 %

Delovne organizacije v okviru Gorenje SOZD so lani v poprečju izpolnjevale operativne načrte proizvodnje s 84 %. Predvideni obseg proizvodnje so presegli samo v tovarni Gorenje Fecro v Slovenj Gradcu, najbolj pa so zaostajali pri uresničevanju planskih nalog v tovarnah Gorenje Petar Drapšin v Kinki in Gorenje Mural v Murskem Središču.

V primerjavi z letom 1981 so delovne organizacije dosegle za okrog 2 % nižjo proizvodnjo. Obseg proizvodnje so najbolj zmanjšali v delovnih organizacijah Gorenje Metalplast Ruše in Gorenje TGO Titovo Velenje (za 6 %), najbolj pa so proizvodnjo, v primerjavi z letom popreč, povečali v delovni organizaciji Gorenje MIV Vranje, in to za 16 %. Sicer je Gorenje SOZD doseglo v poprečju 85,5 % izpolnitve letnega načrta proizvodnje, pri tem pa je znašala nominalna vrednost proizvodnje 3,6 milijarde dinarjev in se je v primerjavi z letom 1981 povečala za 15 %. Predvideno letno vrednost proizvodnje so dosegli in presegli le v delovni organizaciji Gorenje MIV Vranje, in sicer za 37 %, kjer so — v primerjavi z letom 1981 — povečali nominalno vrednost proizvodnje kar za 57 %.

Udeležba posameznih programov v skupni proizvodnji Gorenje SOZD se v zadnjem letu dni bistveno ni menjala. Povečal se je delež profesionalne elektronike, zelena programa in specialnih programov, udeležba široke potrošnje se ni menjala, zmanjšal pa se je delež toplotno instalacijskega programa.

Letni načrt fakturirane realizacije so delovne organizacije Gorenje v letu 1982, v primerjavi z letom 1981, sicer povečale za 18,5 %, vendar pa so letni načrt dosegle le s 86 %. Največje povečanje obsega fakturirane realizacije izkazuje tovarna Gorenje MIV Vranje (53 %) in Gorenje Varstroj Lendava (42 %).

Delovne organizacije Gorenje z območja SR Slovenije so lani prodale na tuja konvertibilna tržišča za 3,2 milijarde dinarjev izdelkov. Izvojni načrti niso bili doseženi; letni načrt konvertibilnega izvoza so dosegli le v tovarni Gorenje Muta. V primerjavi z letom 1981 pa so povečale konvertibilni izvoz delovne organizacije Gorenje Muta, Gorenje Glin Nazarje in Gorenje Tiki Ljubljana. Sicer so dosegle delovne organizacije Gorenje, ki imajo sedež v SR Sloveniji, 132 % pokritje uvoza z izvozom in ustvarile 781 milijonov dinarjev pozitivnega konvertibilnega salda. V konvertibilnem izvozu SR Slovenije pa je bil slovenski del Gorenje SOZD v letu 1982 udeležen s 5,2 %.

Gorenje SOZD je v preteklem letu doseglo 42,6 milijard dinarjev celotnega prihodka, kar je 21,4 % več kot leta 1981. Ker so se porabljena sredstva povečala kar za 23 % se je dohodek, v isti primerjavi, povečal le za 11 %. Čisti dohodek pa zmanjšal za 30 %. Skupna izguba se je v zadnjem letu dni povečala od 1,1 milijarde din na 2,9 milijarde din. Nekrste izgube je bilo ob koncu 1982, leta za 2,5 milijarde dinarjev. Na povečanje skupne izgube Gorenje SOZD je vplivalo slabše izkoriščanje obstoječih proizvodnih zmogljivosti, zmanjšanje obsega proizvodnje ter prevzem izgub podjetij v tujini. Pokrivanje izgub pa ne poteka skladno s predvidevanji. Predlagano je, da naj bi pri pokrivanju izgub sodelovale zvrstne delovne organizacije v okviru Gorenje SOZD, tudi poslovne banke in poslovni partnerji ter sklad skupnih rezerv gospodarstva SR Slovenije.

V PRVIH TREH MESECIH 1983. LETA URESNIČILI 23 % LETNEGA NAČRTA IZVOZA

Negativni trendi poslovanja iz leta 1982 se nadaljujejo tudi v letošnjem

letu. Fizična rast proizvodnje in prodaje se nista izboljšali, cenovna neskladja pa so se samo še poglabljala. Zato ni slučaj, da je od konca prvega trimesečja 1983 izkazovalo izgubo več delovnih organizacij kot pa ob koncu 1982. leta.

Delovne organizacije Gorenje so dosegle v obdobju januar — marec 1983 proizvodnjo v vrednosti 6,3 milijarde dinarjev. V primerjavi z istim obdobjem lanskega leta se je povečala za 25 %, vendar zaostaja za predvidevanji. Največji izpad beležijo v delovnih organizacijah Gorenje TGO Titovo Velenje in Gorenje Petar Drapšin Kinka. Nad letno dinamiko proizvodnje pa so bili ob koncu meseca marca v delovnih organizacijah Gorenje Elrad Gornja Radgona in Gorenje Mural Mursko Središče.

Fakturirana realizacija se je, v primerjavi z letom 1982, povečala za 16 %, zaostaja pa za 10 % za letnim načrtom. Še bolj kot proizvodnja zaostaja za letno dinamiko prodaja. Na domačem tržišču se je vrednost prodaje v tem letu povečala za 7 %. Najbolj v tovarni Gorenje MIV Vranje (in sicer kar za 61 %). Na tuja konvertibilna tržišča pa so do konca meseca marca delovne organizacije Gorenje SOZD prodale za 1,3 milijarde dinarjev izdelkov. Izvoz je bil za 13 % večji kot v istem obdobju leta 1982, za planskimi obveznostmi pa zaostaja le za 2 %. Uvoz pa je bil manjši od načrtovanega, prav tako tudi od lanskega leta in je Gorenje SOZD v obdobju januar — marec 1983 doseglo 163 % stopnjo pokritja uvoza z izvozom.

Gorenje SOZD je v obdobju januar — marec 1983 doseglo 13,1 milijarde dinarjev celotnega prihodka. V primerjavi z letom 1982 se je celotni prihodek povečal za 34,6 %. Ker pa so se porabljena sredstva povečala za 38,3 %, beležijo le 15,2 % povečanje dohodka, čisti dohodek pa je bil za 22,6 % nižji od doseženega v letu 1982. Skupna izguba se je, v primerjavi s prvimi tremi meseci leta 1982, povečala za več kot enkrat in je znašala 500 milijonov dinarjev, z izgubo pa so poslovale delovne organizacije Gorenje TGO Titovo Velenje, Gorenje Glin Nazarje, Gorenje Varstroj Lendava, Gorenje Fecro Slovenj Gradec in Gorenje Metalplast Ruše.

V razpravi o rezultatih gospodarjenja v letu 1982 in v prvih treh mesecih leta 1983 je bilo, med drugim, poudarjeno, da so težave, ki zadnji dve leti tarejo elektrotehniško industrijo in naše gospodarstvo nasploh, zaostrele razmere v poslovanju tudi v Gorenje SOZD. Na poslabšane rezultate gospodarjenja pa sta vplivala tudi premajhna sposobnost prilagajanja Gorenja spremenjenim razmeram in premajhna sposobnost, da bi zadržali poslovno učinkovitost na že doseženi ravni. Upadla je fizična rast proizvodnje, doseženi pa nista bili tudi načrtovana proizvodnja in izvoz. Pri nekaterih delovnih organizacijah so začele naraščati izgube, čisti poslovni rezultati pa so se začeli slabšati pri skoraj vseh delovnih organizacijah Gorenje. Razmere se niso spremenile tudi v letošnjem letu. V prvih treh mesecih letos je še več delovnih organizacij poslovalo z izgubo, za predvidevanji zaostaja za fizično rast proizvodnje in prodaja, razmerja v cenah pa so se nadalje močno poslabšala. Sicer so delegati delavskega sveta Gorenje SOZD menili, da bi bilo treba ob obravnavi rezultatov gospodarjenja celovito prikazati uresničevanje ciljev, opredeljenih v planskih dokumentih.

AMBICIOZNI NAČRTI ZA LETO 1983

Delavski svet Gorenje SOZD je na zadnji seji sprejel tudi planske dokumente Gorenje SOZD za leto 1983. Na pozno sprejetje le-teh je vplivalo dejstvo, da so le nekatere delovne organizacije v dogovorjenem roku sprejele planske dokumente, druge delovne organizacije do konca aprila, tri delovne organizacije pa šele ob koncu meseca junija.

17.780 zaposlenih (2 % več kot lani) v delovnih organizacijah Gorenja naj bi letos doseglo proizvodnjo v vrednosti 35,3 milijarde dinarjev. V primerjavi z lanskim letom se naj bi tako vrednost proizvodnje povečala kar za 72 %, najbolj pa v delovnih organizacijah Gorenje TGO Titovo Velenje (107 %) in Gorenje Petar Drapšin Kinka (110 %). Prodaja na

domačem tržišču bo po predvidevanjih vrednostno večja za 25,7 % (v primerjavi z letom 1982 se naj bi povečala za 43 %), na tuje pa bo Gorenje SOZD prodalo za 5,4 milijarde dinarjev izdelkov, ali 23 % več kot leto pred tem. Gorenje TGO Titovo Velenje naj bi letos prodala na tuja konvertibilna tržišča za 4,5 milijarde dinarjev izdelkov ali za 26 % več kot lani.

Sicer naj bi Gorenje SOZD doseglo letos 66 milijard dinarjev celotnega prihodka, kar je 55 % več kot lani, v primerjavi z lanskim letom pa povečalo porabljena sredstva za 57 %, dohodek pa za 41 %.

Načrti Gorenje SOZD za leto 1983 so ambiciozni. Razpravljali na zadnji seji delavskega sveta so poudarili, da je potrebno storiti vse, da se v drugem polletju zagotovi v vseh delovnih organizacijah proizvodnja na kar najvišji možni ravni.

Načrti za gospodarjenje, še posebej v Gorenje TGO, upoštevajo položaj doma in na tujem. Za uresničitev ambicioznega načrta Gorenje TGO so v delovni organizaciji in v Gorenje Promet Servis sprejeli številne ukrepe. Sicer pa bodo morali v Gorenje TGO nameniti posebno pozornost zmanjšanju stroškov; posebej se materialni stroški so v Gorenje TGO precejšnji in bo treba sprejeti odločne ukrepe za njihovo zmanjšanje.

Za uresničitev načrtov za letošnje leto bodo potrebni še dogovori, zlasti o tem, kako kar najbolj učinkovito razrešiti težave, kako s skupnimi napori odpraviti slabosti, s katerimi se srečujejo v posameznih delovnih organizacijah. Brez skupnih naporov, kot je bilo poudarjeno na seji delavskega sveta, ne bo uspehov in napredka ne v posameznih delovnih organizacijah in tudi ne v celotnem sistemu Gorenje.

ZDruževanje sredstev rezerv, predlog za oblikovanje družbenega sveta

Na seji delavskega sveta 15. julija je predsednik začasnega poslovnega odbora Gorenje SOZD Herman Rigelnik poročal o izvajanju začasnih ukrepov družbenega varstva. Delavski svet je nadalje določil predlog samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev rezerv, ki naj bi ga do 31. avgusta obravnavali in sprejeli v delovnih organizacijah Gorenje. Predvideno je, da naj bi letos dodatno združili sredstva v sklad skupnih rezerv Gorenje SOZD nekaj nad 126 milijonov dinarjev, denar pa bi dodelili kot posojilo delovnim organizacijam Gorenje TGO, Gorenje Mural in Gorenje Promet Servis oz. tozdom za kritje lanskega izgube. S sprejemom tega samoupravnega sporazuma bi v okviru Gorenje SOZD sklenili prvi krog solidarnosti v akciji za sanacijo velenjskega dela Gorenje SOZD, hkrati pa bodo delavci v posameznih delovnih organizacijah dokazali pripravljenost, da lastne interese uskladijo s skupnimi interesi Gorenje SOZD. Sprejem samoupravnega sporazuma bo torej temeljni kamen za dolgoročno finančno sanacijo Gorenje SOZD oz. velenjskega dela Gorenje SOZD.

Delavski svet Gorenje SOZD je na zadnji seji imenoval Marjana Salobirja iz Gorenje TGO v skupno komisijo udeležencev za izvajanje samoupravnega sporazuma o skupnih osnovah in merilih razporejanja čistega dohodka in delitvi sredstev za osebno in skupno porabo delavcev. Verificiral je tudi poslovniške za delo začasnega kolegijskega poslovnega organa Gorenje SOZD in nekaterih drugih teles. Soglašal pa je še s tezami za sestavo družbenega dogovora o ustanovitvi in nalogah družbenega sveta za usmerjanje poslovanja, razvoja in družbenoekonomskega položaja delavcev Gorenje SOZD.

Pokojninsko in invalidsko zavarovanje

Nove možnosti

S prvim julijem letos smo sprejeli nov zvezni zakon o temeljnih pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Republiški zakon in statut skupnosti pa bosta pričela predvidoma veljati po sprejetju s prvim januarjem prihodnje leto.

O tem, kakšne spremembe in novosti prinašata republiški in zvezni zakon na tem področju, nam je govoril DUŠAN ZAPUŠEK, socialni delavec velenjske skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

Invalidnost je bila po zakonu, ki je veljal do 30. junija letos določena, če zavarovanec ni bil več sposoben poln delovni čas opravljati del in delovnih nalog, ki jih je opravljal pred nastankom invalidnosti, oziroma najmanj dve leti v zadnjih treh letih pred nastankom invalidnosti, če je bilo to zanj ugodnejše.

SPREMENJENA DELOVNA ZMOŽNOST

Po novem zakonu je pri zavarovancu invalidnost določena, če pri njem nastopi zmanjšanje ali izguba delovne zmogljivosti, ne le za dela in naloge na katere je razporejen in jih dejansko opravlja, temveč tudi za vsa dela in naloge v temeljni organizaciji združenega dela, ki jih sicer ne opravlja, ustrezajo pa nje-

kon o združenem delu, po katerem je lahko delavec razporejen na vsa dela in delovne naloge, za katera ima ustrezno strokovno izobrazbo, ali z delom pridobljene delovne zmogljivosti. Ta pravica se bo z novim zakonom uveljavljala in uresničevala v organizacijah združenega dela.

PRERAZPOREDITEV ALI PREKVALIFIKACIJA

Preprečevanju invalidnosti so namenjene tudi pravice zavarovancev, pri katerih je podana neposredna nevarnost za nastanek invalidnosti. Ti zavarovanci imajo pravico do razporeditve na druga ustrezna dela ter pravico do prekvalifikacije oz. dokvalifikacije. Pravico do morebitnih denarnih nadomestil bodo ti zavarovanci pridobili le, če se bodo tako odločili delavci v organizaciji združenega dela in to vključili v svoje samoupravne splošne akte. Tudi ti zavarovanci bodo uveljavljali in uresničevali svoje pravice v organizacijah združenega dela. Dolej so bile te pravice zavarovancev, pri katerih je podana neposredna nevarnost za nastanek invalidnosti, enake pravicam zavarovancev s preostalo delovno zmogljivostjo ter so jih uveljavljali in uresničevali v skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

Bistvena novost je za organizacije združenega dela na področju preprečevanja in nastajanja invalidnosti v tem, da je skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja dolžna spremljati invalidizacijo in v nadpovprečnih primerih predlagati ukrepe za znižanje in odpravo vzrokov. K preprečevanju invalidnosti prav gotovo sodi tudi možnost povrnitve povzročne škode in neupravičeno pridobljenih sredstev skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

Pravice iz invalidskega zavarovanja torej lahko zavarovanci uveljavijo le ob ugotovljeni invalidnosti. V primeru izgube delovne zmogljivosti je to pravica do invalidske pokojnine, v primeru preostale delovne zmogljivosti pa pravica do razporeditve na druga ustrezna dela, pravica do ustreznega zaposlitve, pravica do prekvalifikacije in dokvalifikacije ter pravica do ustreznih denarnih nadomestil. Vsi zavarovanci s preostalo delovno zmogljivostjo, bodo tako kot doslej tudi v bodoče, pravice iz invalidskega zavarovanja v celoti uveljavljali pri skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Tako da se onranja vzajemnost in solidarnost pri zagotavljanju potrebnih sredstev za denarna nadomestila zavarovancem s preostalo delovno zmogljivostjo, ki je še naprej zagotovljena na republiški ravni.

Organizacije združenega dela pa so bolj kot doslej primorane uresničevati pravice zavarovancev s preostalo delovno zmogljivostjo. Zavarovanca, ki je uveljavil pravico, so dolžne obdržati na delu, ga razporediti na drugo ustrezno delo, oz. mu zagotoviti delo z delovnim časom, ki ustreza njegovi preostali delovni zmogljivosti. Dolžne so zagotoviti tudi prekvalifikacijo, oziroma dokvalifikacijo zavarovancev, pa tudi dela in naloge, ki jih bo zavarovanec opravljal potem.

Med čakanjem na prerazporeditev oziroma zaposlitev morajo zavarovancem odmeriti in izplačati ustrezna nadomestila iz lastnih, v ta namen predvidenih sredstev. Zavarovancem s preostalo delovno zmogljivostjo so dolžne izplačevati tudi vsa druga denarna nadomestila, ki jim pripadajo. Organizacije združenega dela so dolžne urediti tudi pogoje in način za uresničevanje pravic zavarovancev s preostalo delovno zmogljivostjo, ne pa tudi uveljavljanja teh pravic.

(b. m.)

Dušan Zapišek

govori strokovni izobrazbi oziroma z delom pridobljeni delovni sposobnosti. Predlog republiškega zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju zaradi popolnejše opredelitve pojma invalidnosti ter lažje in jasnejše uporabe ohranjanja razvrščanje invalidov v tri kategorije invalidnosti.

Za lažje razumevanje novih pogojev invalidnosti vzemimo primer iz temeljne organizacije združenega dela, ki se ukvarja s prevoznim in popravilno tovarnjakov. Za dela in delovne naloge voznika tovornega vozila ter za dela in delovne naloge mehanika tovornih vozil je potrebna poklicna šola za voznika motornih vozil. Po zakonu, ki je veljal do 30. junija letos bi na primer voznik tovornega vozila s tem, ko ta dela in delovne naloge ni več zmožen opravljati, postal tudi delovni invalid. Po zakonu, ki velja od 1. julija letos dalje, to ni več nujno, saj je zavarovanec sposoben opravljati dela in delovne naloge mehanika tovornih vozil, to je dela in delovne naloge, ki ustrezajo njegovi strokovni izobrazbi, oziroma z delom pridobljeni delovni sposobnosti.

V takem primeru govorimo o spremenjeni delovni zmogljivosti.

Pravice zavarovancev, pri katerih je podana spremenjena delovna zmogljivost, so namenjene preprečevanju invalidnosti. Tem zavarovancem je zagotovljena pravica do razporeditve na druga ustrezna dela oziroma delovne naloge. Takšno razporeditev opredeljuje za-

organizacije združenega dela, delovne skupnosti, družbenopolitične organizacije, samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti ter zasebne obrtnike na znaša 720 din in je plačljiva vnaprej.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korekture,

tisk in odprema: CGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

»NAS ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhajal »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (v. d. direktorja in glavnega urednika), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek, Mira Zakošek in Milena Krstič-Planinc (novinarji).

Izhaja ob četrtkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087,

850-317, 850-316. Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 10 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je 432 din (mesečna je 36 din) za inozemstvo 900 dinarjev.

Letna naročnina na Naš čas z rubriko Uradni vestnik občine Velenje za temeljne in druge

Termoelektrarne Šoštanj

Uspešno opravili remont bloka 4

V prvih šestih mesecih letošnjega leta so šoštanjske Termoelektrarne proizvedle 1 milijardo 809 milijonov kilovatnih ur električne energije. S tem so prekoračili elektroenergetski bilanco, oziroma zastavljeni plan, za 10,6 odstotka. Za to proizvodnjo so porabili dva milijona 345 tisoč ton premoga. Iz rudnika Velenje so ga dobili milijon 919 tisoč ton, 539 tisoč ton pa so ga zagotovili tuji premogovniki.

In kakšen finančni uspeh so dosegli? Celotni skupni dohodek znaša 3 milijarde 540 milijonov dinarjev, za sklade pa jim je ostalo 4 milijone dinarjev. Z rezultati so zadovoljni. Dosegli pa so jih predvsem zato, ker so kurili tudi tuje premoge. S tem so imeli sicer veliko težav, saj so pogosto izgubljali moč, imeli pa so tudi večjo obrabo strojev.

Zaradi uporabe tujih premogov, so imeli težave tudi z obratovalno pripravljenostjo. Tako sta bloka, ki bi lahko obratovala s po 340 megavati ali 275 megavati, zaradi tujih premogov, ki so bili neustrezne kvalitete, (eni premočni, drugi preslabi, nekateri vsebujejo tudi preveč pepela) včasih obratovali tudi s 100 megavati manj.

In zakaj sploh uporabljajo ta premog?

Ker je v Šoštanju inštaliranih preko 700 megavatov električne energije, je potrebno te naprave maksimalno izkoristiti. S premogom velenjskega premogovnika bi to lahko dosegli le če bi imeli na voljo ves premog. Ker pa rudnik Velenje zagotavlja letno približno milijon ton premoga široki potrošnji Sloveniji, si morajo šoštanjske

termoelektrarne približno takšno količino zagotavljati iz drugih jugoslovanskih premogovnikov. To pa zanje predstavlja precejšnje tehnične težave, saj je urejanje deponije, saj tuje premoge mešajo z velenjskim. Kljub vsem omejenim in še nekaterim drugim težavam, pa se delavcem šoštanjskih termoelektrarn vseeno izplača, naprave maksimalno izkoristiti, čeprav z neustreznimi premogi.

Od 15. aprila do 16. julija so opravili še eno nadvse pomembno delo. To je bil generalni remont bloka 4, ki ga opravijo vsaki šest let. Z deli naj bi končali že konec meseca junija, vendar so morali opraviti mnogo več del, kot so pričakovali. Ob tem je potrebno poudariti, da so kljub nekoliko daljšemu remontu na bloku štiri izpolnili obveznosti elektroenergetske bilance za mesec julij že 19. julija, polne pa so, kot smo že omenili, presegli.

Remont bloka 4 je bil zelo zahteven, in obsežen. Zelo predno so ga izključili iz omrežja, so pripravili podrobne načrte, katere dela bodo lahko opravili z lastnimi strokovnjaki in katere bodo opravili drugi. Seveda je bilo potrebno že prej naročiti tudi vse rezervne dele, saj je le tako mogoče narediti tako veliko delo v tako zelo kratkem času. Prizadevali so si tudi, da bi dobili kar največ rezervnih delov na domačem trgu in tako prihranili prepotrebne devize. Naleteli so na izredno razumevanje Litostroja. Tokrat so v tej delovni organizaciji opravili prvič nekatere obnove njihovih strojev. To je izredno pomembno, poudarjajo v šoštanjskih Termoelektrarnah, saj gre tukaj za velike stroje, ki jih je izredno težko prevažati, doslej pa so ta dela opravljali v tujini. Upajo, da bodo z Litostrojem tako dobro sodelovali tudi v prihodnje.

Remont četrtega bloka šoštanjskih termoelektrarn je potekal uspešno in vse je kazalo, da bodo z deli v predvi-

Le ob veliki prizadevnosti tozda Vzdrževanje naprave nemoteno obratujejo

denem času tudi končali, vendar pa so pri podrobnem pregledu lopatic turbine, ugotovili, da so te močno poškodovane. Zato je bilo potrebno delno demontirati eno stopnjo lopatic srednjega tlačnega rotorja. Kasneje so pri kontroli lopatic na visokotlačnem rotorju prav tako ugotovili poškodbe in so zato morali demontirati celotne lopatice in jih poslali v popravilo firmi dobaviteljci. Tamo so ugotovili, daje kar 60 odstotkov lopatic poškodovanih do takšne mere, da je potrebno izdelati nove. Takšne izdelave pa seveda ni možno opraviti v nekaj dneh. Kljub temu se jim je uspelo s firmo KVV dogovoriti za minimalni rok izdelave, tako da je bilo delo opravljeno v treh tednih in so potem vsa ostala dela remonta bloka 4 v šoštanjskih Termoelektrarnah potekala po predvidenem planu. Strokovnjaki so ves čas remonta delali neprekinjeno, v vseh treh izmenah. Z deli pa so zaključili 16. julija ob 13.21, ko so blok 4, tudi vključili v omrežje.

Delavci tozda Vzdrževanje, ki so bili nosilci remonta, so morali seveda budno spremljati in vzdrževati vse ostale naprave v šoštanjskih Termoelektrarnah, ki so bile močno obremenjene. To je zelo odgovorno delo, saj le z dobro vzdrževanimi napravami dosegajo

potrebno obratovalno pripravljenost.

V letošnjem letu pa so se strokovnjaki šoštanjskih termoelektrarn vključili še v eno novo dejavnost. Sodelujejo namreč pri poizkusnem zagonu 50 megavatnega bloka v toplarni Ljubljana. V Šoštanju imajo namreč sodobne naprave in tudi dobre strokovnjake, ki svoje znanje tokrat nudijo pri preizkusnem zagonu v Ljubljani, kjer uspešno sodelujejo z dobaviteljem kotlovske opreme Džuro Džakovič.

Po izjavah predstavnikov te delovne organizacije bi potekal poizkusni zagon toplarne bistveno težje in mnogo dalj časa, če pri tem ne bi sodelovali strokovnjaki šoštanjskih Termoelektrarn. Doslej so za takšna dela vabili k sodelovanju strokovnjake iz tujine.

V TES nameravajo pri takšnih delih sodelovati tudi v prihodnje. Načrtujejo ustanovitev ekipe, ki jo bodo usposobili za prevzem podobnih del po vsej Jugoslaviji.

GIP VEGRAD Titovo Velenje

Kako do dela?

Trenutno težko gospodarsko stanje, je še posebej prizadelo gradbene delovne organizacije, saj na vseh področjih investicijskega vlaganja v največji možni meri omejujemo. Jugoslovanske gradbene zmogljivosti so precejšnje in tako je konkurenca izredno močna.

Gradbene delovne organizacije prevzemajo dela po zelo nizkih cenah, to pa seveda slabša njihovo rentabilnost.

S težavami so se v letošnjem prvem polletju srečevali tudi v gradbeno industrijskem podjetju Vegrad Titovo Velenje, vendar pa so rezultati, ki so jih dosegli še dokaj dobri. Na jugoslovanskem področju so ustvarili za okoli dobro milijardo in pol bruto proizvodnje in s tem prekoračili dinamični plan za sedem odstotkov. V primerjavi z istim obdobjem lanskega leta pa se je obseg proizvodnje zmanjšal za okoli 8 odstotkov. Zelo uspešni so bili na zunanjih tržiščih, kjer so ustvarili kar za 330 milijonov dinarjev proizvodnje kar je 35 odstotkov več kot predvideva dinamični plan, letni plan proizvodnje na tujih tržiščih pa so tako uresničili že 68 odstotno. V primerjavi z

malo, gradbenih delovnih organizacij pa veliko in zato so zmogljivosti gradbene operativne za ta čas močno predimenzionirane. Podobno je tudi v inozemstvu, kjer je konkurenca izredna. Prav vsi smo pritisnili na te trge. Na vsaki licitaciji se pojavi več kot 30 izvajalcev del in delo je zares težko dobiti.

V Vegradu ocenjujejo, da bodo imeli do konca letošnjega leta še dovolj dela, plan pa bodo na tujem celo presegli. Kljub temu pa jim gotovo ne bo uspelo uresničiti načrtovanih skladov. Ti so že sedaj nekoliko nižji, stanje pa se bo do konca leta verjetno še poslabšalo.

Ze v mesecu juliju pričnajo v Vegradu vsako leto načrtovati tudi proizvodnjo za prihodnje leto. Pri pripravi letnih planov za drugo leto, pa so zaskrbljeni, saj je stanje zelo slabo. Samo temeljna organizacija Gradnja Beograd ima svoje zmogljivosti tudi za leto 1984 povsem zasledene, vse ostale temeljne organizacije pa so še povsem brez dela. Prav tako ni del, ki bi jih prenesli v prihodnje leto. Izjema bo le nekaj stanovanjske gradnje v Titovem Velenju in v Ljubljani.

Investicijskih vlaganj je vse manj, konkurenca pa zato vedno večja

istim obdobjem lani so v inozemstvu nominalno povečali obseg proizvodnje za 263 odstotkov.

Skupaj z inozemstvom znaša polletna proizvodnja Vegrada okoli 1,9 milijarde dinarjev, kar je 11 odstotkov več kot je predvideval dinamični plan. S tem pa so letni plan proizvodnje uresničili 53 odstotno.

Po oceni je Vegrad tako v letošnjem prvem polletju doma ustvaril za okoli 55 milijonov din skladov. To je manj kot so načrtovali, v primerjavi z lanskim letom pa so ti rezultati kar za polovico manjši. Stanje je precej boljše v inozemstvu, saj ocenjujejo da bodo skladi kar za 100 odstotkov večji kot so načrtovali in približno 120 odstotkov večji od lanskih.

Vključno z inozemstvom je tako Vegrad v letošnjem prvem polletju ustvaril za okoli 800 milijonov dinarjev skladov. S tem pa so plan uresničili 43 odstotno.

»Glede na gospodarski položaj, še posebej v gradbeništvu,« poudarja direktor delovne organizacije Muharem Bolčić, »ti rezultati niti niso tako slabi. Kljub temu pa smo v Vegradu zelo zaskrbljeni, saj se stanje slabša. Cene gradbenih storitev so preveč padle, saj pogosto prevzemamo dela po močno konkurenčnih cenah, samo da dobimo delo. Cene trenutno dosegajo višino iz let 1980 in 1981. Dela je

V zadnjem obdobju so bili vegradovci uspešni tudi zaradi perspektivnih in dokaj poceni industrijskih programov, s katerimi so se uveljavljali po vsej Jugoslaviji.

Tudi na tem področju so se znašli v težavah, saj so se začele občine in republike zapirati. Dela oddajo domači gradbeni operativci, kljub temu, da na natečaju ni najugodnejši ponudnik. Tako se je Vegradu v zadnjem času že nekajkrat dogodilo, da so bili na različnih natečajih po Jugoslaviji med dvajsetimi in več ponudniki najugodnejši, dela pa niso dobili. Zaradi zapiranja trga pa bo Vegrad še v težjem položaju.

Težave bodo, kot smo že omenili, tudi na tujem. Doslej imajo zagotovljena dela za prihodnje leto le za okoli 100 delavcev v Nemški demokratski republiki in za približno toliko tudi v Zahodni Nemčiji. Zato so začeli raziskovati tudi druge trge.

Tako so skupaj z Imosom odprli predstavništvo v Severnem Jemenu, navezali pa so stike še v Kuvajtu, Kataru in Omanu. V prihodnjem letu nameravajo prevzemati tudi celovitejša dela v deželah v razvoju, to pa je spet vprašljivo, saj večina jugoslovanske operativne slabo gospodari na tem področju.

M. Zakošek

Delovna organizacija Farmin Inženiring

Ob polletju še vedno veliko terjatev

Vse manj je delovnih organizacij, ki uspešno uresničujejo zastavljene cilje. Pomanjkanje repromateriala, surovin, cene izdelkov in zahteve kupcev marsikje ne morejo povsem uskladiti.

Tudi zaposleni v delovni organizaciji Farmin-Inženiring se srečujejo s podobnimi težavami. Takole pravi direktor Ivč Kotnik: »Za kar na začetku moram povedati, da vsem načrtovanih polletnih rezultatov nismo dosegli. Zato nas do konca leta čaka težka naloga, saj moramo zastavljene cilje uresničiti. Iz prejšnjih let nam je znano, da je dejavnost, s katero se ukvarjamo, vezana predvsem na drugo polovico leta. V začetku leta se v glavnem urejajo naložbeni dokumenti, investitorji zbirajo denar, šele po novosadskem sejmu, ta je sredi meseca maja, se začne podpisovati večje pogodbe. Zato jih lahko uresničimo predvsem v drugi polovici leta. Točnih podatkov o doseženih rezultatih poslovanja za prvo polletje še nimamo, vendar po ocenah ne bomo v teh šestih mesecih »prigospodarili« izgube. Imamo pa še precej odprtih terjatev, zlasti šepajo plačila s Kosova.»

Težave jih niso obšle tudi pri sklenjenih pogodbah s tujino, čeprav so zaposleni v delovni organizaciji Farmin-Inženiring dosegli tu nekoliko boljše rezultate kot v preteklih letih. Za izgradnjo perutninskih farm za nesnice so podpisali pogodbo s Tunisom, vendar pooblastila, ki bi morala biti odprta že v mesecu maju, še ni bilo. Kot kaže, bo to do konca letošnjega julija le urejeno. Pooblastilo pa jih seveda ovira pri izdelavi valilnic. »Poleg te pogodbe se že dogovarjamo za kar velik

posel v Libiji, skupaj z neko nemško tovarno. Pogodbo bi morali podpisati do konca prihodnjega meseca, saj je potrebno septembra letos že opraviti prva montažna dela. Če bomo uspešni in dobili to delo, bodo rezultati poslovanja ob koncu leta gotovo mnogo boljši.

Naša dejavnost je še precej vezana na velenjsko banko in kredite. Dohodek dosežen na zunanjem trgu nam daje vrsto ugodnosti in bistveno drugače možnosti za najetje kreditov kot sedaj. Tudi na domačem trgu bi tako lahko dosegli boljše rezultate gospodarjenja,« je poudaril sogovornik.

Žal pa to niso vse ovire, ki otežkočajo uresničitev načrtovanih ciljev. Kot druge, tudi delovno organizacijo Farmin-Inženiring pesti pomanjkanje repromateriala, surovin, zlasti plastike. Veliko izdelkov imajo že vnaprej prodanih, vendar podpisanih pogodb nikakor ne morejo uresničiti, ker ne morejo dobiti repromaterialov. Posebne poglobitve jim povzroča plastična embalaža za kokoši. Možnosti za prodajo izdelkov se jim odpirajo na zunanjem trgu, vendar so težave z repromateriali takšne, da pogodb raje ne sklepajo. Za nameček pa so tu še bencinske omejitve. Ker je dejavnost te delovne organizacije iz Saleške doline skoraj izrazito terenskega značaja, so težave s pomanjkanjem goriva zelo pogoste. Z dobro organiziranostjo dela in prizadevnostjo so jim zaposleni zaenkrat še kos.

Kot pravijo, so trdno prepričani, da bodo v drugem polletju, tako kažejo tudi zbrani podatki in analize, precej bolje poslovali. V zadnjem času jim je stekel »posel« pri programu valilnic, kamor so že

lani vložili precej dela in seveda tudi denarja. Takrat so imeli že sklenjene pogodbe s posameznimi investitorji, vendar te zaradi omejitve tudi prednostnih programov niso uspeli uresničiti. Zato so dela prenesli v letošnje leto. »Kot kaže, bodo sedaj tudi ti programi uspešni, saj smo podpisali nekaj pogodb, ki jih delno že uresničujemo, nekaj pa je še odprtih.

V preteklem letu smo poleg perutninskega programa začeli z izvajanjem programov za kunce, ki so za trg zelo zanimivi. Prvi rezultati so dokaj spodbudni. Farma kuncev v Rimskih Toplicah, ki smo jo zgradili za celjski Merx, samo potrjuje pravilnost naše odločitve. Na jugu domovine imamo za okoli 40 milijonov dinarjev dela na raznih manjših krajih. Tudi ta bomo končali v drugi polovici tega leta. Naši načrti segajo celo dlje, saj bi radi opremo za

vzrejo kuncev v prihodnje izvažali,« je na kratko povedal o načrtih do konca leta direktor delovne organizacije Farmin-Inženiring Ivč Kotnik.

Poleg programov za perutnino in kunce, je zelo zanimiv tudi program za prašičerejo. Vendar je konkurenca na domačem tržišču zelo močna in ostra. Za nekatera dela, predvsem na jugu države so sklenili nekaj pogodb, kakšnih ugodnejših rezultatov pa zaenkrat še ne morejo pričakovati. Načrtov za izboljšanje premalo zadovoljivega gospodarskega položaja imajo zaposleni v tem delovnem kolektivu še nekaj. Pred kratkim so pričeli s programom za goveje farme, za katerega imajo že naročnike. Upajo, da bodo do konca letošnjega leta izdelali ta program in ga prihodnje leto uspešno ponudili trgu.

Opremo za vzrejo kuncev bodo prihodnje leto ponudili tudi na zunanjem trgu

TOK Kmetijstvo — Delovna enota Titovo Velenje

Obeta se obilen pridelek

Lani so bili pri TOK Kmetijstvo — delovni enoti Titovo Velenje s pridelkom jabolk nadvse zadovoljni. Za letos pa pričakujejo, tako kaže tudi letošnji rodni nasad, ki ga imajo na petnajst in pol hektarjih, da bo pridelek jabolk še večji. Po ocenah celo za 30 odstotkov. Kot kaže, bo torej letina izredno bogata. Seveda se najbolj bojijo toče, ki je letos že dvakrat klestila in na nasadu Turn napravila tudi nekaj škode. Zaradi nje bo manj prvokvalitetnega sadja.

V preteklem letu so približno dva hektarja nasada tudi obnovili in nasadili nove sadike, ki bodo obrodila že čez dve, tri leta. Z nasadi je veliko dela, če želijo doseči največji pridelek. Ko smo jih obiskali, so opravljali zeleni oziroma poletni rez. S tem se poveča količina kalcija v plodovih, poleg tega je večja svetloba v nasadu, škropljenje je lažje, bolj temeljito in učinkovito. Mnogo manj dela pa je tako kasneje tudi pri zimskem rezu.

Letni rez ni nadomestilo zimskega, je le dopolnilo. Poudariti velja, da je letošnje leto zaradi mile zime izredno ugodno za razvoj raznih škodljivcev in drevesnih bolezni. Zato so nasade kar devetkrat škropili, tri do štirikrat pa jih bodo do obiralne sezone še morali. V primerjavi z enakim obdobjem lani se bo letos število škropljenj precej zmanjšalo, to pa predvsem zaradi kvalitetnejših škropiv. Tudi daljše suše kot so, na primer letos, so zelo neugodne, zlasti za mlajše nasade. Zato bodo plodovi dozoreli za približno deset dni prej kot v normalnih okoliščinah. Poleg vsega omenjenega pa delavce delovne enote Titovo Velenje najbolj teži večletna nevarnost — vrane. Škoda, ki jo vsako leto te ptice povzročijo na sadežih in rodnem lesu, je precejšnja. Za letos je še težko napovedati kakšno bo, zagotovo pa ne majhna. Vprašanje je le, kako se znebiti te nadloge. Vsi dosedanja poskusi žal niso bili dovolj učinkoviti. Delno si bodo pomagali s plinsko plašilno napravo, vendar težava s tem še ne bo odpravljena.

Od težav velja omeniti še pomanjkanje delavcev, zlasti ob »konicah«, ko pranje pospravljajo pridelke. Zato tudi letos pričakujejo pomoč občasnih obiralcev jabolk, ki so se lani nadvse izkazali. Manjkajočo delovno silo bodo v tej delovni enoti dopolnili še s sezonskimi delavci. Ne bo odveč, če zapišemo, da se delavci delovne enote ne ukvarjajo le s sadjarstvom, na Turnu imajo namreč tudi hlev, v njem pa sto glav pitancev. Ti so izključno za izvoz; devize pa za nakup zaščitnih sredstev. Za pitance posejejo vsako leto približno na 12 hektarjih silažno koruzo. Poleg tega pa imajo še 15 hektarjev travnikov. Letos so nasejali tudi 2 hektarja s pšenico, katere pridelek bo zanesljivo precejšen, vsaj tako kaže. Tudi pri tem delu je nekaj težav, predvsem jih pesti pomanjkanje prepotrebnih rezervnih delov za stroje. Tudi gum in klinastih jermenov ni, tako da nekateri obdelovalni stroji zaradi manjkajočih delov že dalj časa stojijo. Nič manjša težava ni z dobavo zaščitnih snovi in dušičnih gnojil. Če pa jih že dobijo, je to v zadnjem trenutku, večkrat tudi prepozno, nam je med pogovorom potožil vodja delovne enote TOK Kmetijstvo Titovo Velenje Matjaž Jensterle.

B. Mugerle

Med pomembna opravila v nasadih sodi tudi zeleni (poletni) rez.

Krajevna skupnost Cirkovce

Pitna voda za vse krajanje

Po številu prebivalcev so Cirkovce ena najmanjših krajevnih skupnosti v občini Velenje. To pa ne velja za njihovo površino. Zato se srečujejo z velikimi komunalnimi težavami, saj je denarja za ureditev vedno premalo.

Pa vendar so v Cirkovcih v zadnjih letih naredili zelo veliko. V to idilično vasico vodi lepa asfaltirana cesta, ki jih je močno zbližala s Titovim Velenjem. Za velik uspeh Cirkovčani štejejo tudi ureditev redne avtobusne delavske proge, avtobus pa vozi tudi šolarje.

V Cirkovcih je nekaj lepih kmetij, največ pa je takšnih krajanov, ki nimajo toliko zemlje, da bi jim dajala dovolj debel kos kruha, zato je vsaj eden član gospodinjstva zaposlen. V kraju imajo podružnično osnovno

izgradnja telefonskega omrežja. S telefonom so povezali celotno krajevno skupnost, saj imajo telefonske priključke v vseh predelih Cirkovc. V središču vasi, v bližini šole, pa imajo tudi telefonsko govornico.

Vse omenjene naloge so krajanje uresničili z referendumskega sredstva, sredstva delovnih organizacij ter lastnimi prispevki. Denarja bi bilo vseeno mnogo premalo, če nebi opravili vsa možna dela udarniško. Udarniških akcij so se množično udeleževali.

»V zadnjem času pa je udarniško delo v Cirkovcih nekoliko zamrlo,« pravi predsednik sveta krajevnih skupnosti Viktor Podpečan. »Res je sicer, da trenutno ne izvajamo tako obsežnih nalog, ki bi bile v interesu vseh krajanov. Vendar vseeno pričakujemo večjo prizadevanost saj v trenutnem gospodarskem položaju v krajevni skupnosti nimamo dovolj sredstev za uresničitev naših želja. Uspehe bomo torej dosegali le, če bomo enotno poprijeli za delo.«

Osrednja naloga krajanov Cirkovc je v letošnjem letu izgradnja vodovoda za približno 20 stanovanjskih hiš. Glavni vod je dolg dober kilometer, precej dolgi pa so tudi odcepi do posameznih hiš, saj so te močno

oddaljene druga od druge. Z deli so pričeli že lansko leto in so že opravili izkope ter položili cevi, v treh dneh pa bodo pričeli še z betoniranjem rezervarja.

Najbolj oddaljeni krajanje so imeli v preteklosti veliko težavo z električno energijo. Napetost je bila ob večerih tako slaba, da ni bilo mogoče uporabiti gospodinskih aparatov in kmetijskih strojev. To pomanjkljivost so odpravili, saj so v bližini kmeta Sedneka, postavili novo trafo postajo.

Velike skrbi povzročajo krajanom Cirkovc tudi ceste. Kar 17 km jih morajo vzdrževati. Sredstva, ki jih dobijo v ta namen so mnogo preškrbna, saj morajo ceste po vsakem deževju usposabljati za prevoz. Načrtovali so, da bodo še letos asfaltirali kilometer in pol krajevnih cest v središču kraja, vendar pa zato verjetno ne bodo imeli sredstev niti do konca tega srednjeročnega obdobja.

Veliko so krajanje naredili v zadnjem obdobju, veliko želja pa je še ostalo. Ker je denarja malo, bodo morali tudi v prihodnje kar največ narediti udarniško.

M. Zakošek

Predsednik sveta KS Viktor Podpečan

Solo, vendar pa je število otrok v zadnjih letih močno upadlo, tako da imajo na šoli le po dva razreda, vsi ostali otroci se vozijo v šolo v Titovo Velenje. Krajanje si prizadevajo, da osnovne šole v Cirkovcih ne bi ukinili, saj je središče kulturnega in družbenega življenja. Poleg tega pa so prepričani, da število otrok ne bo več upadalo, saj bo, kot kaže, po sprejetju prostorskega dela družbenega plana občine Velenje, mogoče graditi tudi pri njih in se zato domaćini ne bodo več tako množično izseljevali v druge kraje.

Med pomembnimi nalogami, ki so jih uresničili v zadnjem času je tudi

V zadnjem času so v Cirkovcih precej naredili, veliko želja pa je ostalo še neuresničenih

Društvo prijateljev mladine Lokovica

Dejavnost bodo še obogatili

Med počitnicami so otroci največkrat prepuščeni sami sebi, cesti, ulici. Starši delajo, šolska vrata so zaklepana. Za »odpuštnike« pa lahko prav v teh dneh najboljše poskrbijo društva prijateljev mladine.

Pred dvema letoma so takšno društvo, v katero je danes vključenih že čez 100 krajanov, ustanovili v Lokovici. Čeprav deluje kratek čas, se lahko ponaša z lepimi uspehi. Njihov program dela je resnično pester in bogat. »Trudimo se, da bi bili naši najmlajši krajanje zadovoljni. Zato pripravljamo zanje vrsto dejavnosti. Za predšolske otroke pripravimo cicanove ali vesele igrice, za šolarje pa je dvakrat na mesec odprt pionijski klub. Med letnimi počitnicami se lahko otroci razvedrijo in igrarjo na bližnjih travnikih, ob slabem vremenu pa v prostorih društva, ki smo ga uredili lani pravi predsednica društva prijateljev mladine Lokovica Silva Dermol. Počitniško delo, ki teče že tretji teden, vodita dve animatorki, saj je za to dejavnost med najmlajšimi lokovičani kar veliko zanimanje. Poleg stalnih imajo še občasne dejavnosti, kot so tekmovanje v sankanju in smučanju, vsako jesen se otroci »sladkajo« na kostanjevem pikniku, pripravijo otroško maskarado, na Novo leto pa še posebno pester program. Običe jih dedek

Mraz in lutkovna skupina. Ob pomembnejših praznikih sodelujemo na proslavah in kulturnih prireditvah, poseben program pa pripravijo ob tednu otroka. Za 8. marec obiščejo starejše krajanje in jim čestitajo za praznik, lani prvič pa so na Novo leto povabili v dvorano kulturnega doma krajanje stare več kot 60 let. Na to prireditev je prišlo 54 krajanov, in bilo je prav veselo. S kolesi ali kar peš so se odpravili na vrsto izletov: h kmetom, v Soštanj, ogledali pa so si še Pusti grad in knjižnico. Vse naloge, ki so si jih zapisali vrli člani v delovni program za preteklo leto, so v celoti uresničili.

Kaj pa v društvu delajo letos? Še več kot lani, saj je nalog precej več. Cicanove igrice so med mladimi Lokovičani že zelo priljubljene, pionijski klub dela vsako nedeljo od 15. do 17. ure, med počitnicami pa je odprt kar trikrat na teden. Na otroški maskaradi je sodelovalo veliko pustnih »šeme«, za praznik žena pa so tudi letos obiskali starejše krajanje. Ob dnevu mladosti in za 1. maj so sodelovali še na proslavi. V začetku prihodnjega meseca bodo marljivi člani društva prijateljev mladine iz Lokovice letos prvič pripravili otroško olimpiado, s prireditvami kot sta tetka Jesen in koncert za otroke, pa so dejavnost še popestrili v jeseni brez kostanjevega

Silva Dermol

piknika ne bo šlo. Kulturni program bodo pripravili še za 29. november in sprejeti ta dan cicanove v pionijsko organizacijo. Že preteklo leto so navezali tesne vezi s društvoma v Pesju in Topolšici. Letos bodo te stike še okrepili. Tudi za Novo leto bo še bolj veselo kot doslej. Poleg dedka Mraza in obiska lutkovne skupine, bodo najmlajši gledali še risanke.

Ob vseh naštetih aktivnostih bodo člani lokoviškega društva prijateljev mladine pripravili še kaj za odrasle, čeprav so to do sedaj ni najboljše »obneslo«. V tej krajevni skupnosti živi precej kmetov, ki za takšne dejavnosti le težko vzamejo čas. Zato so bile tudi prireditve, ki jih je društvo pripravilo zanje, slabo obiskane. Po končanem počitniškem delu se bodo skušali s pogovori s starši otrok o tisti dejavnosti, ki bi bila zanje najbolj zanimiva.

Ena od pomembnejših nalog društva bo tudi pridobivanje novih članov. »Delamo po svojih močeh in kolikor pač lahko. Tudi težav imamo nekaj. Lokovica je zelo raztresena krajevna skupnost, zato otroke težko obvestimo zdaj o tej, drugič o drugi dejavnosti. Še težje se ti vseh udeležijo. Pa še nekaj si v društvu zelo želimo — igrišča. Ko bo to nared, bo delo še pestrejše, bolj razgibano in bogatejšo,« je sklenila pogovor predsednica društva prijateljev mladine v Lokovici Silva Dermol.

Večina društev prijateljev mladine velenjske občine je za otroke med počitnicami pripravila vrsto dejavnosti

NAMA — Tozd Veleblagovnica Titovo Velenje

Z narodnimi jedmi do novih gostov

Delavci restavracije velenjske Name so nadvse prijetno presenetili svoje številne goste, ko jim lahko od 1. julija dalje, vsako sredo, nudijo tudi danes že kar redke slovenske narodne jedi. Za ta nevsakdanji korak so se odločili iz povsem preprostega vzroka, da bi popestrili izbiro jedilnika s posebnimi in redkimi jedmi, s tem pa pripomogli k pestrejši turistični ponudbi v velenjski občini.

Omeniti velja, da so v restavraciji Name že lani poskusno

pripravili nekatere slovenske jedi, vendar so zaradi pomanjkanja osnovnih sestavin na trgu to kaj kmalu opustili. Ker pa je med gurmani za tovrstne jedi izredno zanimanje, so se letos znova odločili za slovensko kuhinjo.

Izbira slovenskih narodnih jedi je zelo pestra, saj kot nam je povedala vodja restavracije Vida Kovačič, pripravljajo z lastnim kadrom najbolj značilna jedila posameznih krajev Slovenije. Z Gorenjske: Bohinjsko postrv, krajnsko bržilo; z Dolenjske in Bele Krajine: belokranjsko ajdovo potico, dolenske kepe; s Prekmurja: prekmursko gibanico, bograč; s Štajerske: bržilo, sva-

tovske štruklje in tako naprej. »Zanimanje za slovenske jedi je med gosti precejšnje. O tem pove tudi podatek, da vse pripravljene obroke, približno sto jih ob sredah tudi prodamo. Mnogi gostje, ki so poskusili naša specialna jedila se ponavadi prihodnjo sredo spet vračajo. Kljub bogati in raznovrstni izbiri posebej pripravljenih slovenskih jedi so cene realne in bistveno ne odstopajo od dnevnih. Ponudbo slovenske kuhinje bomo sklenili ob koncu letošnjega leta, za prihodnje leto pa načrtujemo ponudbo dalmatinske in srbske kuhinje,« je sklenila pogovor Vida Kovačič.

B. Mugerle

Nekaj slovenskih jedi iz bogate ponudbe restavracije velenjske Name

Na obisku pri Ivici in Milanu Špeh v Lokovici

„Le delo je življenje“

Bitka za hrano je vedno pomembnejša. Vse bolj in bolj zadržuje, da mora dobiti kmet vse za nemoteno pridelovanje tržnih viškov, zato ga tudi vedno bolj cenimo in zakonsko ščitimo. Pšenico, to zlato rumeno klasje, so v glavnem kmetje že poželi, ponekod so njive že preorali in posejali s krmilnim ohrovatom.

Naš novinarska zvedavost nas je tokrat vodila na obisk k Škofovim v Lokovico, jer gospodarita Ivica in Milan Špeh. Že ko smo se pripeljali na dvorišče, smo vedeli, da smo se prav odločili in da mora biti kmetija kar velika. Novi hlevi, neometana nova velika hiša, so nam povedali, da tu gospodarijo pridni ljudje. In nismo se zmotili: „Ja, naša kmetija je velika, saj meri po dolgem in počez 29 hektarjev, od tega je 13 hektarjev obdelovalne zemlje. Naša proizvodnja je usmerjena v živinorejo, in sicer prirajo bikov. V hlevu imamo trenutno 43 repov, včasih pa še več. Prav konec tega tedna bomo končali z gradnjo hleva za kure neske. V njem bo prostora za pet tisoč kokoši,“ je na kratko predstavil svoj „grunt“ gospodar Milan.

Seveda je beseda nanesla na letino, na njive ter sploh na kmetovanje danes. Kot so nam povedali Škofovi, so bili z lanskega bera zadovoljni. Tudi z letošnjo kaže zaenkrat še dobro, le če ne bo kletila toča. Kašče z žitom so

napolnjene do roba, saj so na 40 arih pridelali kar 70 škafov pšenice. Kruha jim gotovo še ne bo primanjkovalo. Nekaj njiv imajo Špehovi posejani s krompirjem, tega imajo za domačo uporabo, prav tako tudi fižol, največ pa na Škofovi zemlji pridelajo silažne koruze, in sicer je ta nasejana kar na štirih hektarjih. Živina rabi veliko hrane, zato ob vsaki košnji silirajo še travo, kakšen voz pa seveda še posušijo. Kot vse kaže, bodo vsi silosi napolnjeni. „Pred dvema letoma smo oddali okoli 8 ton mesa, lani ga je bilo nekoliko manj. Kmetija ne bi bila kmetija, če ne bi imela še nekaj svinj, da je pozimi pri hiši tudi kdaj kmečki praznik. 17 prašičev nam nakopije kar precej dodatnega dela,“ je povedala gospodarjeva žena Ivica.

Tako veliko kmetijo, kot je Špehova, ni lahko obdelovati. Ko smo ju vprašali, kdo vse skrbno obdeluje vsak košček zemlje, sta oba v en glas dejala: „Naju lahko najdete na polju in v hlevu; tu in tam nama pomagajo že otroci. Če je treba, na pomoč priskoči še mama, ki se drugače bolj „vrti“ okoli štedilnika. Še sreča, da imamo danes stroje. S temi smo dobro „oboroženi“. Vendar so roke pri delu na zemlji še vedno nepogrešljive. Če človek ni vajen dela, mu tudi stroji ne koristijo kaj dosti.“

Je že res, da je danes na kmetih povsem drugače kot pred leti. Mnogo bolj jih tudi cenimo. Pa

vendar še ni zanje vse najbolj urejeno. Takole pravita Škofova: „Kaj bi tarnala in jadikovala, ko pa tako ali tako nič ne koristi. Res se nam v teh časih bolje godi, kot nekoč, lahko pa bi bilo še lepše. Preveč smo v prejšnjih letih zanemarjali kmetijstvo, zato je sedaj zamujeno težko popraviti in nadomestiti. Še veliko je neobdelanih

Ivica Špeh

Milan Špeh

ne zemlje. Tudi ta bo gotovo dobila čez nekaj let svojega gospodarja. Smo kooperanti in tržne viške dajemo temeljni organizaciji kooperantov Kmetijstvo v Soštanju. Nad ceno pridelkov, ki jih oddamo, nismo preveč „navdušeni“. Premajhne so. Delo, ki ga vložijo v to, da vse zraste in da je pridelek velik, ne sme računati. S priznano ceno komaj pokriješ stroške za nakup krmil, umetnih gnojil ter zaščitnih sredstev. Bolje

bi bilo, če bi zadržala namesto regresov plačala višjo ceno za kilogram mesa. Življenski stroški rastejo višje in višje, cena kmetijskih pridelkov pa počasi „caplja“ jo“ za njimi.

Vsi dobro vemo, da je na kmetiji dela vrh glave dovolj. Od zgodnjega jutra, do poznih večernih ur mora kmet delati, da so njegove njive resnično skrbno obdelane in da na njih kaj pridelajo, živina v hlevu tudi ne sme biti lačna. Kot sta povedala naša gostiteljica, praznikov in nedelj ne poznata. V hlev je treba vsak dan. Ogromno časa in truda jima sedaj vzame gradnja hleva za neske, treba bo ometati hišo. O dopustu sploh ne mislita. Časa ni dovolj niti za vse delo, kaj šele, da bi preživela 10 dni kje ob morju. Lepo rjavo barvo tako ali tako dobita na njivi, sončenje pa ju nič ne stane. „Stari ljudje pravijo: Kmetovati je „lušteno“, dokler je človek zdrav. Bolniške pa tu pravzaprav ni. Delo ne more čakati. Nobene zamujene ure se ne da nadomestiti, škoda pa občutiti najboljše sam. Če hočeš danes dobro kmetovati, napredovati, moraš vedeti in poznati marsikaj. Najbolj pri vsem pa je pomembno delo in znova delo. Z njim si pridobiš tudi izkušnje. Le delo je za kmeta življenje,“ sta poudarila Milan in Ivica.

Tudi trije Špehovi otroci, ki so zvesto poslušali, kaj sta nam povedala oče in mama, radi poprimejo za vsako stvar. Zato z nasledstvom ne bo težav. Po vseh kmečkih pravih, bi moral kmetovati eden od sinov: „Vsem bom omogočil šolanje. Tistemu, ki bo ostal doma, ne bo težko. Malo razmišljamo tudi o kmečkem turizmu. Načrt hiše, ki jo moramo še dograditi, je primeren za to dejavnost. Zaenkrat se midva z ženo z njim ne bova ukvarjala, saj imava druga dela dovolj. Ko pa odrastejo otroci, bomo verjetno poskusili še s tem.“

Ura je tekla. Nas je priganjal čas, Milana in Ivico Špeh iz Lokovice pa je klicala živina in delo na polju, saj sta nameravala ta dan še veliko postoriti.

Domači tednik
NAŠ ČAS
Tribuna
občanov!

Čez nekaj let bodo morda v tej hiši preživeli dopust prvi gostje.

Turistična ponudba

Zakaj nočemo gostov?!

Turistična ponudba Šaleške in Gornje Savinjske doline je v celoti neizkoriščena. Če poudarjamo, da je turizem prednostna panoga, je takšna ugotovitev še toliko bolj zaskrbljujoča. Vzroki za takšno stanje so znani, možne rešitve tudi, ni pa znano, zakaj jih nismo uresničili. Sicer pa so nekaj več o tem povedali naši naključni sogovorniki.

Biljana Kumer, laborant: „Titovo Velenje je mlado mesto, ki se hitro razvija. Temu primer na bi morala biti tudi turistična ponudba. Tako pa se niti domači gost, kaj šele turist, nima kam „dati“. Oh, nedeljah lahko kosijo le v hotelu, ples, ali kakšne druge zabavne prireditve, so zelo redke. Nova restavracija Jezero je edini lokal, kamor z veseljem povabiš svoje goste, ali si sam potešiš žejo in lakoto. Kulturnih prireditev je sicer nekaj, vendar je za nas mlade zanimiva le redkokatera predstava. Pravi dolgačas je ob sobotah in nedeljah. Z iznajdljivostjo, dobrimi idejami, predvsem pa z veliko mero prizadevnosti, bi se dalo še kako popestriti turistično ponudbo in Titovo

Velenje bi gotovo obiskalo mnogo več turistov, kot sedaj.“

Marjan Horvat, ključavničar: „Pred 20 leti je bilo Titovo Velenje zelo zanimivo mesto, z urejeno okolico in vrsto prireditev. Iz Soštanja smo kaj radi prihajali na prireditve, ki si jih je bilo resnično vredno ogledati. Ko pride turist v Titovo Velenje prvič, je vsaka stvar zanimiva, vendar se le malokdo znova vrne, saj sta ponudba in gostoljubnost zelo borna. Velenjčani se nimamo kje zabavati. Razen kulturnih prireditev nimamo ničesar. Gostinskih lokalov je sicer precej, vendar niso najboljše urejeni. Zato tudi sam raje obiščem kakšen lokal v okolici Soštanja. Z novo restavracijo bo ponudba nekoliko boljša, toda kako dolgo bo taka?“

Pavla Ramšak, trgovka: „Titovo Velenje je bilo nekoč za turiste zelo privlačno in urejeno mesto, a mnogo boljše ponudbe, Slika je danes povsem drugačna. Turistične ponudbe skorajda ni, lokali so

neurejeni, zabavnih prireditev je zelo malo, od kulturnih prireditev pa si ogledam le najbolj zanimive. Pred 20 leti se je Titovo Velenje kazalo z vsakim znanim turističnim krajem, danes se zagotovo ne more. Več pozornosti smo včasih namenjali čistemu okolju. Veliko možnosti imamo za razvoj kmečkega turizma, vendar jih ne znamo izkoristiti.

V restavraciji Jezero še nisem bila. Slišala pa sem že od mnogih, da je to lokal, v katerega lahko popelješ še tako zahtevnega gosta.“

Stane Podsednek, vodja turistične pisarne v Mozirju: „Na višku poletne turistične sezone so v Gornji Savinjski dolini skoraj v celoti zasedene zmožljivosti na turističnih kmetijah. Zmožljivosti v družbenem sektorju in pri zasebnikih niso niti slučajno zasedene do polovice. Brez zlih namenov, kmečki turizem je ob vseh svojih prednostih in ugodnostih „moda“, in ob vseh naporih Zgornjesavinjske zadruge in družbenopolitične skupnosti izredno uspešen, ostali ponudniki pa krepko

zaostajajo. Ponudba je pač slaba, neenotna, razdrobljena, zato jo je kmečki turizem povsem zasenčil. Dokaz naše neenotnosti in poslovene nesposobnosti je tudi kamp v Logarski dolini, ki ga gradimo že vrsto let in smo tik pred zaključkom del odnehali, zasebni kamp v Varpoljah pa je zaživel v najkrajšem možnem času in pridno služi, tudi devize. Sicer pa je izredno porasel izletni turizem, saj Gornjo Savinjsko dolino „obišče“ tudi 20 avtobusov na dan.“

Janko Napotnik, natakar v hotelu Turist v Mozirju: „Kaj naj gostu ponudim? Razen obiska v Savinjskem gaju pravzaprav ničesar. Kljub težkemu gospodarskemu stanju imajo gostje dovolj denarja, mi pa jim ne omogočimo, da bi ga „zapravili“. Obiska turističnega centra Golte jim ne morem priporočati. Žal pa tudi ne Logarske doline. V Logarsko dolino sem goste že napotil, čez nekaj ur pa so se vrnili v Mozirje—lačni in žejni. Samo zato, ker smo jih v Mozirju vljudno postregli, so ostali tudi na prenočišču. Ponudim jim lahko torej samo „veselice“, in že z njimi so zadovoljni. Komentar torej ni potreben.“

PROMETNA VARNOST

Stop prometni nedisciplini

Dragi mladi bralci. Pred štirinajstimi dnevi smo vam zastavili prvo vprašanje nagrajnega natečaja, ki ga je razpisal svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Velenje. Danes pa je pred vami že drugo vprašanje. upajmo da ne pretežko.

Glasi se takole: V času počitnic ste bili gotovo očividci različnih prometnih nesreč. V nekaj vrsticah opišite en tak dogodek (nesrečo) in pripisite vaše mnenje o vzroku in

kršitvah cestno prometnih predpisov ter o vzgoji udeležencev prometne nesreče.

Ne pozabite se podpisati in navesti vaš točen naslov. Odgovore pošljite na uradništvo Našega časa do (vključno) četrta 4. avgusta 1983. Od prispelih opisov bomo tri najboljše izbrali in jih ob zaključku akcije, konec avgusta, tudi primerno nagradili.

Iščemo najstarejšo fotografijo

Ta naša in seveda vaša rubrika je resnično vedno polna zanimivih fotografij iz naše bližine in tudi že nekoliko bolj oddaljene preteklosti. Seveda si želimo tudi še naprej tako uspešno sodelovanje, saj načrtujemo, da bomo z objavami starih fotografij končali šele v letu 1985 ob naši dvajsetletnici. Takrat bomo podelili nagrade za ugotovljene najstarejše fotografije. Ker nameravamo ob tej priložnosti pripraviti tudi razstavo starih fotografij, si želimo, da nam posnetke prepustite v trajno last. Seveda, če tega iz kakršnega koli razloga ne želite ali ne morete storiti, vam bomo fotografije po objavi vrnili.

Danes objavljamo fotografijo starega Soštanja. Trg se sicer ni zelo spremenil, pa vendar so razlike opazne. Slika je bila posneta leta 1920. Na središču trga je še kip Marije, ki ga je postavila tovarna usnja Vošnjak po poplavi reke Pake in sicer na mestu, do kamor je ob poplavi segal tok reke.

Soštanj 1920. leta

Najboljša poletna fotografija

Za to rubriko, v kateri morate pokazati malo fotografskega znanja, še vedno čakamo večji odziv. Tako bomo lažje pripravili izbor pa tudi ocenili vaše posnetke.

Vsako objavljeno fotografijo tudi honoriramo. Z danes in za večjo vzpodbudo, pa tale obmorski motiv.

Proti soncu

Cicibani so najbolj navdušili številne krajanje

Krajanje Vinske gore so praznovali

Bogatejši za ceste in igrišča

V nedeljo se je veliko krajanov Vinske gore zbralo ob novem športnem igrišču in tako sklenilo več kot teden dni trajajoče praznovanje krajevnega praznika Vinske gore. Prebivalci tega kraja namreč slavijo svoj praznik 22. julija v počastitev Dneva vstaje slovenskega naroda. Letos so slavili še posebej svečano, saj je kraj bogatejši za več pomembnih pridobitev.

Najprej je bila na vrsti svečana seja skupščine krajevnega združenja Vinske gore. Udeležili so se je tudi predstavniki družbeno-političnih in samoupravnih organizacij skupščine občine Zalec. Slavnostni govornik je bil predsednik

sveta krajevnega združenja Bernard Drev, ki je v svojem govoru opisal uspehe in težave preteklega obdobja. Zatem so najbolj zaslužnim in prizadevnim krajanom podelili posebna priznanja.

Osrednja prireditev je bil telovadni nastop mladincev, pionirjev in cicibanov, ki ga je na športnem igrišču pripravil domači TVD Partizan. Nastop je bil lep in prigrčen, prava paša za oči. Nastopajoči so se izredno potrudili in vse prisotne prijetno presenetili in razveselili, ti pa so jih nagradili z dolgotrajnim ploskanjem. Ob tej priložnosti so namenu izročili tudi nova športna igrišča. Zgradili so

jih s pomočjo nekaterih delovnih organizacij, predvsem pa s prostovoljnimi delom krajanov samih.

Predsednik TVD Partizan je med drugim poudaril, da so športni objekti za kraj izrednega pomena, saj bodo omogočili hitrejši razvoj športa in rekreacije. Člani planinske sekcije so s simboličnim pohodom odprli novo planinsko pot »Po poteh Vinske gore«. Za njeno izgradnjo so porabili tisoč prostovoljnih delovnih ur. Omeniti velja tudi, da so v nedeljo odprli še nekaj posodobljenih cestnih odsekov v posameznih zaselkih.

B. Mugerle

Slavje ob jubileju

Ribiška družina Paka razvila prapor

Ob nastajanju šoštanjskega umetnega jezera so člani Ribiške družine Paka iz Šoštanja ob jezeru postavili svoj ribiški dom, katerega so nedavno še dogradili in tako povečali gostinske zmogljivosti.

Tako je ribiški dom ob prijetnem jezeru vedno bolj obiskana izletniška točka. Obiskovalci prihajajo od blizu in daleč in ko kmalu potrebno misliti na dodatne športne in druge objekte. Jezero pa ne uporablja le ribiči in lovci ter zadnje čase športniki deskarji, ampak tudi ostali delovni ljudje, ki ob jezeru iščejo počitek, rekreacijo in primeren kotiček za družinske piknike z obveznimi roštilji, s katerih diši daleč naokoli po pečenih ribah in drugih dobrotah.

Zanimivo je, da so ob ribiškem domu zadnja leta poleg ribiških tekmovanj tudi javne manifestacije in razna zborovanja, še zlasti ob 1. maju. V počastitev letošnjega dneva vstaje pa so ob ribiškem domu pripravili uspešno proslavo visokega jubileja 30-letnice delovanja Ribiške družine Paka. Ob tem jubileju so ribiči razvili svoj društveni prapor, organizirali pa so tudi družabni nagradni ribolov. Svečanost, kateri so poleg ribičev in gostov ter delegacij ribiških dručin iz Celja, Sempetra, Štor in Titovega Velenja s prapori prisostvovali tudi številni šoštanjski in predstavniki družbenopolitičnih organizacij, je pričel član upravnega odbora ribiške družine Paka Drago Meh. O pomenu dneva vstaje za slovenski narod in o razvoju slovenskega ribištva ter domače družine je spregovoril

njen več kot 25-letni predsednik Miloš Volk. Med drugim je povedal, da so ribiške družine ustanovili leta 1953 že pokojna dr. Vlado Šmid in Edvard Eder ter Ivo Lahovnik, ki so pripravili ustanovni občni zbor. Zanimivo je, da je bila istega leta, 20. decembra ustanovljena v Ljubljani tudi Zveza ribiških društev Slovenije. Ob zaključku svojega govora je Miloš Volk dejal, da je od 23. junija letos postalo šoštanjsko jezero še zanimivejše in bogatejše, saj je Rudnik lignita Velenje oziroma njegova komisija za rudarsko škodo namestila v jezero dva ograjena prostora za gojitev rib, predvsem krapov in šarenk. S to poskusno gojitvijo želijo ugotoviti prirast in pogoje za razvoj zlate ribe in še uspešnejše izkoriščanje jezerske vode za pridobivanje rib za ljudsko prehrano.

Po tem zanimivem prikazu razvoja ribištva je sledilo svečano razvijanje novega društvenega prapora. Razvil ga je Vlado Mešič, petkratni državni prvak v peterboju in državni reprezentant na mednarodnih tekmovanjih. Prapor je nato prevzel v varstvo praporščak, dolgoletni zaslužni ribič Viktor Kušnik, ki je obljubil, da ga bo nosil v ponos in čast ribiške družine Paka. Nato je spregovoril predsednik izvršnega odbora Republiške zveze ribiških društev Slovenije tovarš Hiter, ki je šoštanjskim ribičem čestital ob jubileju in jim izročil republiško ribiško zastavico in odlikovanje za uspehe II. stopnje. Slovesnosti je sledil družabni nagradni ribolov za najtežjo ribo, kar je na obalo jezera privabilo številne ribiče tekmovalec. Žal ob mirni večerni gladini jezera velike ribe niso prijemale — in znani ter izkušeni šoštanjski ribič, Jože Koradej mi je v pogovoru dejal, da je tega dne

zgodaj jutraj ujel precej večjih rib, kot pa so jih nalovili tekmovalci. Vendar je tekmovanje vseeno doseglo svoj namen in veselje zaključek, ko so ribe tehtali in ocenjevali. Prvo mesto je zasedel Peter Miklavžina, drugo Rudi Videmšek, tretje pa Boštajn Bizjak.

Po zaključku tekmovanja se je v domu in okrog jezera razvil prijetno družabno srečanje z glasbo in plesom ter raznimi dobrotami. Žal je bilo, kakor že večkrat poprej, tudi tokrat premalo prostora za vse obiskovalce. Zato bo treba, kot je že v uvodu omenjeno, take zmogljivosti razširiti, saj postaja ribiški dom z lepo okolico šoštanjskega jezera prava turistična izletniška točka — in prav je tako, da se ljudje družijo, sklepajo nova poznanstva in se tudi sproščeno poveselejo kar vsekakor prispeva k boljšemu počutju in medsebojnemu prijateljstvu.

V. Koje

ZTKO Velenje Finančni načrt

Na 12. redni seji predsedstva Zveze telesnokulturnih organizacij občine Velenje, ki bo danes, to je v četrtek, 28. julija ob 17. uri v prostorih zveze, bodo člani pregledali osnutek Pravilnika o priznanjih ZTKO občine Velenje, obravnavali realizacijo finančnega načrta zveze za obdobje od 1. januarja do 20. junija letošnjega leta, na dnevnem redu pa imajo še tekoče zadeve.

Krajevna skupnost Šentilj

Adaptiramo dom krajanov

Krajanje Šentilja smo si v svojem petletnem razvojnem načrtu zastavili zelo obširen in zahteven program dela in sicer izgradnjo novega gasilskega doma in doma krajanov, nove trgovine, razširitev PTT omrežja ter melioracijo zamočvirjenih površin.

Nov gasilski dom smo že postavili, nabavili smo tudi nekaj gasilske opreme, skupaj s krajanji Kavč pa smo razširili tudi že telefonsko omrežje. Tako smo pridobili 16 novih telefonskih priključkov, več krajanov pa bo lahko dobilo telefone, ko bo v Titovem Velenju zgrajen nov ptt center.

Letošnja največja in trenutno najbolj aktualna naloga pa je adaptacija doma krajanov. Stari dom je bil zgrajen s prostovoljnimi delom krajanov Šentilja in je skoraj pol stoletja dobro služil svojemu namenu. V

zadnjih letih pa je zgradba začela propadati in tudi kulturna dejavnost je zamrla.

Slabšali so se tudi pogoji dela organov krajevnega združenja, družbeno političnih organizacij in društev. Prav zaradi tega smo se krajanje odločili, da je potrebno zgradbo nujno adaptirati in razširiti in to kljub težki gospodarski situaciji in pomanjkanju finančnih sredstev.

Gradbeni odbor je avgusta lani naročil načrte in pričel zbirati les. Zbrali smo okoli 50 kubičnih metrov lesa, ki je bil namenjen za izdelavo strešne konstrukcije in opažev. Že pri spravlilu lesa smo pričeli s prvimi prostovoljnimi delovnimi akcijami. Dogovorili smo se, da bomo opravili kar za okoli milijon dinarjev udarniških ur. Pripravili smo tudi spisek predvidenih udarniških ur. Podpisali so ga vsi

krajanje, ki so se odločili za udarniško delo.

Aprila letos smo pričeli s prvimi deli in sicer smo porušili del stavbe in strešno konstrukcijo. Pri tej akciji je sodelovalo 20 prostovoljcev. Gradbeni dela izvaja zasebnik Stane Goršek, vsa dela po poteh v skladu z roki, ki jih določa pogodba. V preteklem tednu smo pričeli s postavljanjem strešne konstrukcije. Vsak dan je na prostovoljnih akcijah sodelovalo od 25 do 30 krajanov. Posebej aktivni so bili tudi pionirji, ki so prenašali opeko.

Zahvaljujemo se vsem, ki so se doslej kakorkoli vključili v delo, vse tiste, ki doslej še niso mogli sodelovati pa pozivamo, da sodelujejo pri nadaljnjih akcijah, ki jih bo pred zaključkom del še veliko.

Gradbeni odbor

Pomagamo vam vrtariti

Kaj bomo delali v mesecu avgustu?

V teh dneh nam bo v veliko veselje obiranje zgodnjega sadja. Prav je, da obiramo samo zares zrele sadeže.

Priporočljivo je, da v avgustu skrajšate mladike višnjam. Krajšanje avgusta ima prednost, ker se rane hitro zacelijo in je tako možnost za okužbo res majhna. Zdaj je tudi že čas, da presadimo potonike. Pazimo, da jih ne sadimo pregloboko, saj v tem primeru ne bi cvetele. Čez koreninski vrat naj pride le tri do štiri centimetre zemlje.

Na izpraznjene zelenjavne grede posadimo glavno solato, kolera in zelje. Sadike takoj dobro zalijemo. Tudi setev špinata, motvilca in radiča je v tem mesecu najboljša.

Tudi trati moramo nameniti vso pozornost. V tem mesecu pa je ne kosimo nizko. Odkos puščamo čez dan na trati, da korenine trav ne bi preveč trpele zaradi sončne pripeke. Travo pa tudi ognojimo, vendar moramo to storiti v deževnem

vremenu. Če pa slabega vremena ni, trato po gnojenju takoj dobro zalijemo. V tem času bomo pripravili tudi gredico za mesečne jagode. Pripravimo jo z dobro humusno zemljo in šotnim gnojilom in jih presadimo. Za saditev v te grede bodo konec meseca avgusta primerne tudi že dveletnice, ki smo jih sejali julija.

Tudi za presajanje iglavcev je najprimernejši čas. Pred presajanjem jih dobro zalijemo in poskrbimo, da so na novem prostoru zaščiteni pred vročim soncem.

Tudi vse odcvetele trajnice je najbolje sedaj deliti, saj se bodo do jeseni lepo prekorenile in dobro prenesle zimo. Uspeh bo še boljši, če rastline takoj po saditvi dobro zalijemo in prekrijemo prek korenin s 3 do 5 cm debelo plastjo gnoja ali šote.

Če želimo, da bodo ostali plovci kar najdlje na okrasnem drevu jih poskrbimo s petrojem, ki ptičim ne škoduje, jih pa odganja.

Da bi božični in členasti kaktus tvorila veliko popkov, ju avgusta skoraj ne zalivamo. Damo jima le toliko vlage, da se zemlja popolnoma ne osuši. Šele oktobra, ko bodo cvetni nastavki že vidni, ju ponovno zalivamo. Balkonske cvetice so v tem mesecu na višku svojih moči, zato potrebujejo veliko vlage in hranljivih snovi, zlasti hitro delujočih gnojil, ki so bogata z dušičnimi snovmi.

V tem mesecu pa je tudi zadnja priložnost za presajanje lončnic. Če želimo, da bodo zimo dobro prenesle, morajo biti krepke. Zato potrebujejo veliko časa, da se prekorenijo. S podtaknjenci se tudi lahko razmnožimo pelargonije. V tem času sta najprimernejša za razmnoževanje tudi Scindaps in filodendron. Zatiče lahko damo kar v kozarec z vodo, da se ukoreninijo.

Prav je, da v avgustu pristopimo tudi k zatiranju vrtnih miši. To se nam bo pozimi dobro obrestovalo.

Fotografirajmo (41)

Preslikovanje fotografij

Po krajšem polletnem premoru zopet oživljamo našo stalno rubriko. Tokrat bomo spregovorili o sicer zahtevnem fotografskem delu, ki pa smo ga za vaše potrebe kar najbolj poenostavili. Predstavili vam bomo preslikovanje fotografij pri razpršeni dnevni svetlobi, torej svetlobi brez večjih kontrastov. Najbrž ste si že večkrat želeli preslikati kakšno zanimivo posnetke ali pa stari, umazani in zbledeli fotogra-

fijam povrniti vsaj del njihovega leska.

Za fotografiranje pri razpršeni dnevni svetlobi ne potrebujete veliko pribora in tudi kakšno posebno znanje ne. Potreben bomo fotoaparata z normalnim objektivom, dovolj močno stojalo ter žični sprožilec in seveda kanček zagnanosti.

Svetlobo kakršno potrebujete, boste najlažje dobili v oblačnih dneh, na severni strani hiš. Direk-

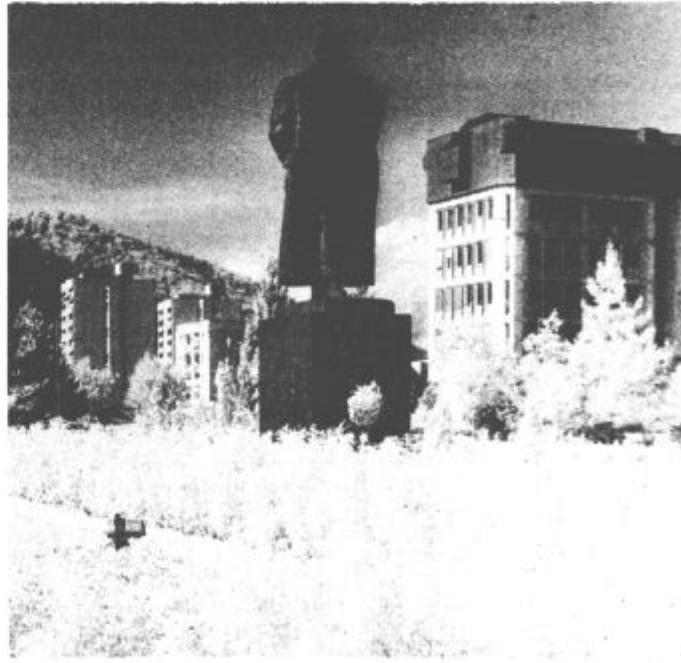
tno sonce bi na površini fotografij namreč pustilo nepotrebno senco in odseve, ki bi prav gotovo poslabšali vašo prizadevanja.

Sliko postavite na neko ravno površino. Lahko jo prilepite na karton, s kakšno suho tehniko lepjenja in nato obesite na zid. Postavite jo v višino oči, fotoaparata pa direktno nasproti, pri čemer morate paziti, da bo zadnja stran fotoaparata povsem paralelna s fotografijo. S fotoaparatom se sliki kar najbolj približajte, tako da bo zapolnila celotno iskalo. To pri refleksnih fotoaparatih ne bo težko, medtem ko pri ostalih lahko nastavitve dosežete tako, da zadaj odprete ohišje fotoaparata, nastavite sprožilec na B ali T, sprožite in potem direktno skozi objektiv nastavljate fotoaparata.

Pomembna je tudi primerna osvetlitev. Če boste preslikovali razne dokumente ali kaj podobnega, kjer prevladujejo bele površine, morate osvetlitev povečati vsaj za zaslonko več kot bo pokazal svetlomer. Fotografije in slikarska platna pa so ponavadi kontrastnejša in je zato najbolje, če jih nekoliko preosvetlimo, pa nato manj razvijemo.

Uporabljajte predvsem občutljive filme, razen za posnetke grafik ali dokumentov, kjer bodo nizko občutljivi filmi bistveno boljši. Snemajte pri najidealnejših zaslonkah f-8, f-11 ali f-5,6.

B. Zakošek

KOLEDAR

Četrtek, 28. julija — Nevenka Petek, 29. julija — Marta Sobota, 30. julija — Peter Nedelja, 31. julija — Ignac Ponedeljek, 1. avgusta — Alfonz Torek, 2. avgusta — Evzebij Sreda, 3. avgusta — Lidija

KINO

FILMSKI SPORED KINA VELENJE

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 28. 7. ob 19. in 21. uri LABORATORIJ ZLOČINA — ameriški, srhljivka. V gl. vl.: Michael Murphy

Petek, 29. 7. ob 11. uri GADJE NA POČITNICAH — francoski, komedija. V gl. vl.: Daniel Auteuil
 Petek, 29. 7. ob 19. in 21. uri NA ZAHODU NIČ NOVEGA — ameriški, vojni. V gl. vl.: Richard Thomas

Sobota in nedelja, 30., 31. 7. ob 19. in 21. uri GADJE NA POČITNICAH — francoski, komedija. V gl. vl.: Daniel Auteuil

Ponedeljek in torek, 1., 2. 8. ob 10. in 21. uri SAHARSKA PREVARA — italijanski, akcijski. V gl. vl.: Franco Nero

Sreda, 3. 8. ob 19. in 21. uri ZADNJI KARATE UDAREC — hongkonški karate. V gl. vl.: Bruce Lee.

KINO DOM KULTURE VELENJE

Četrtek, 28. 7. ob 20. uri NA ZAHODU NIČ NOVEGA — ameriški, vojni. V gl. vl.: Richard Thomas

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 30. 7. ob 20. uri NA ZAHODU NIČ NOVEGA — ameriški, vojni. V gl. vl.: Richard Thomas

Nedelja, 31. 7. ob 18. in 20. uri LABORATORIJ ZLOČINA — ameriški, srhljivka. V gl. vl.: Michael Murphy

Ponedeljek, 1. 8. ob 20. uri GADJE NA POČITNICAH — francoski, komedija. V gl. vl.: Daniel Auteuil

Sreda, 3. 8. ob 20. uri SAHARSKA PREVARA — italijanski, akcijski. V gl. vl.: Franco Nero

KINO DOLIČ

Petek, 29. 7. ob 21. uri LABORATORIJ ZLOČINA — ameriški, srhljivka. V gl. vl.: Michael Murphy

Torek, 2. 8. ob 21. uri GADJE NA POČITNICAH — francoski, komedija. V gl. vl.: Daniel Auteuil

DEŽURSTVA

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

Četrtek, 28. julija — dr. Marković (dnevna, dr. Lešnikova (nočna)

Petek, 29. julija — dr. Prenc (dnevni), dr. Žičkar (nočni)

Sobota, 30. julija — dr. Marković (glavna), dr. Kotnik (notranji)

Nedelja, 31. julija — dr. Marković (glavna), dr. Kotnik (notranji)

Ponedeljek, 1. avgusta — dr. Grošelj (dnevni), dr. Pustovrh (nočni)

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI POSTAJI ŠOŠTANJ

Četrtek, 28. julija 5 dr. Lazar Petek, 29. julija — dr. Stupar Sobota, 30. julija — dr. Stupar Nedelja, 31. julija — dr. Stupar Ponedeljek, 1. avgusta — dr. Lazar

Torek, 2. avgusta — dr. Lazar Sreda, 3. avgusta — dr. Stupar

ZOBODRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

Od 8. do 12. ure v zobni ambulanti zdravstvenega doma Velenje, sicer v pripravljenosti na domu:

Sobota, 30. julija — dr. Božo Jevšek, Kidričeva 17, Titovo Velenje

Nedelja, 31. julija — dr. Božo Jevšek, Kidričeva 17, Titovo Velenje

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI ŠOŠTANJ

Od petka 29. julija do četrta, 4. avgusta — Milan Matko, dipl. vet., Veterinarska postaja Šoštanj, telefon 881-322.

MALI OGLASI

IŠČEM ŽENSKO lahko je tudi vdova, staro od 45. do 55. let, za gospodinjstvo na manjši kmetiji na lepi sončni legi. Sem nealkoholik, osamljen, ne po svoji krivdi, umrla mi je žena. Naslov v uredništvu.

CENJENE STRANKE OBVEŠČAMO, da bo slaščičarna Movh v Šoštanju zaradi kolektivnega dopusta zaprta od 26. 7. 1983 do vključno 10. 8. 1983.

UGODNO PRODAJ novejšo hišo z gospodarskim poslopjem, z elektriko, z lastnim vodovodom in centralno, 2 ha njiv in travnikov ter 1 ha gozda, 3 km od mesta, dostop z vsakim vozilom. Možna strojna obdelava. Naslov v uredništvu. Informacije od 20. do 22. ure po telefonu 063-850-605.

CENJENE STRANKE OBVEŠČAMO, da bo čistilnica Zdravko Kotnik zaprta od 1. do 27. avgusta.

UGODNO PRODAJ SPALNICO in vhodna vrata z okvirjem. Informacije po telefonu 850-349.

PRODAM P-126 letnik 1977, registriran do januarja 1984 in šotor za 3 — 4 osebe. Informacije po telefonu 850-047 po 19. uri.

Gasilsko društvo Rečica ob Savinji razpisuje

javni natečaj

za prodajo starega gasilskega doma na Rečici ob Savinji.

Dom meri 124 kvadratnih metrov, na parceli, ki meri 200 kvadratnih metrov, pa stoji še nedograjena strojnica. Izključna cena za vse nepremičnine je 744.712,00 dinarjev. Pred natečajem je treba položiti varščino ki znaša 5 odstotkov izključne cene. Ogled je možen vsak dan, podrobne informacije pa nudi Franc Zvir, Rečica 74.

Natečaj bo v soboto 6. avgusta ob 8. uri.

Dopisujte v vaš

NAŠ ČAS

MILIČNIKI SO ZAPISALI • MILIČNIKI SO

NEPRIMERNA HITROST

Dan po prazniku, to je v soboto, 23. julija, se je na cesti Šoštanj—Zavodnje v kraju Topolšica zgodila prometna nezgoda, v kateri se je voznik težje telesno poškodoval.

Voznik neregistriranega osebnega avtomobila Ivan Koren iz Šoštanja, Cankarjeva 15, je v Topolšici zaradi neprimerne hitrosti v levem blagem ovinku zapeljal na neutrjenj bankino, od tu močno zavil v levo, v nasprotno strance in zapeljal v občestni jarek. Tu se je vozilo preobrnilo najprej na streho, nato pa se je postavilo na kolesa. V nesreči se je voznik Ivan Koren hudo telesno poškodoval in se zdravi v celjski bolnišnici. Podan je tudi sum, da je vozil pod vplivom alkohola.

ZBIL OTROKA

Pretekli ponedeljek ob 21.30 uri se je zgodila prometna nesreča v notranjosti objekta v zdravilišču Topolšica. Voznik osebnega avtomobila ZH 328-958 Dušan Leskovec, začasno stanujoč v Topolšici 156, je ustavil svoje vozilo pred skupino otrok, ki je stala na cestišču. Ko se je skupina umaknila, je voznik speljal. Takrat pa je z ene strani ceste na drugo stekel štiriletni Zvonko Grmadnik. Voznik ga je zadel in zbil po cestišču.

V nesreči se je Zvonko Grmadnik lažje telesno poškodoval in se zdravi v bolnišnici Celje.

KRŠILISO JAVNI RED IN MIR

Pretekli torek, nekaj po 22. uri, so miličniki pripeljali v prostor za pridržanje vinjenega K. M. Ta je hodil cik-cak po Prešernovi ulici in močno ogrožal promet ter lastno varnost. Preostanek noči je tako prebil na postaji milice, čaka pa ga še zagovor pred sodnikom za prekrške.

Dne 21. julija nekaj minut čez 18., je kršil javni red in mir v bifeju Merx v Šoštanju vinjeni P. A. Ker je bil že vinjen, mu natakarcica ni hotela dati zahtevane pijače. To je P. A. močno razjezilo, zato je pričel razbijati steklenino. Nadaljnje razbijanje so mu preprečili miličniki, ki so vinjenega gosta pridržali na postaji do istreznitve. Moral pa se bo zagovarjati še pred sodnikom za prekrške.

Skoraj ne mine veselica, kjer ne bi ljudje »pogledali« preveč globoko v kozarec in nato pokazali svojo kulturo. Tako je bilo tudi preteklo nedeljo, 24. julija, v Ravnah, kjer je na veseliciem prostoru pri osnovni šoli kršil javni red in mir vinjen I. T. Brez vzroka je začel pretepati I. S. Po opozorilu miličnikov se je vročekrvnež umaknil. Kljub temu pa se bo moral zagovarjati še pred sodnikom za prekrške.

Svet šole tozdr Osnovna šola Karel Destovnik-Kajuh Šoštanj, Koroška 7

razpisuje
prosta dela in naloge

učitelja razrednega pouka, ki bo istočasno vodja podružnične šole v Zavodnjah

Kot pogoji za zasedbo prostih del in nalog mora kandidat izpolnjevati naslednje pogoje:

- da ima najmanj tri leta prakse v vzgojno-izobraževalnem delu,
- da izpolnjuje z zakonom o osnovni šoli in družbenim dogovorom o uresničevanju kadrovske politike v občini Velenje določene pogoje,
- da ima opravljen strokovni izpit,
- da ima pozitiven odnos do pridobitve NOB in socialistične revolucije,
- da ima strokovne, organizacijske in delovne sposobnosti.

Kandidati naj vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v zaprtem pismu, z oznako »za razpisno komisijo« na naslov: VIZ Velenje, tozdr osnovna šola Karel Destovnik-Kajuh, Koroška 7, 63325 Šoštanj. Rok za prijavo je 20 dni po objavi. U sklepu sveta šole pa bodo kandidati obveščeni prav tako v roku 20 dni po poteku časa, ki je določen za prijavo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljube hčerke

Slavke Sevčnikar

iz Titovega Velenja

se iskreno zahvaljujem vsem delavcem skupnih služb občine Velenje in delavcem Kulturnega centra Velenje.

Enaka zahvala velja vsem prijateljem in znancem, ki so jo pospremili na zadnji poti na pokopališče v Andraž.

Hvala tovarišici za poslovilne besede ob odprtem grobu.

Žalujoča mama

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in brata

Adolfa Videmška

iz Šoštanja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za pomoč v najtežjih trenutkih, za darovano cvetje in izrečeno sožalje.

Prav lepa hvala kolektivu TUŠ, gasilec TUŠ za opravljeni pogreb in govorniku za poslovilne besede. Enako se zahvaljujemo tudi vsem ostalim gasilskim društvom za tako številno spremstvo in častno stražo. Zahvala velja tudi delavcem TEŠ TOZD II, upokojencem ter duhovniku za lepo opravljen obred.

Žalujoči: žena Pepca, sin Stane z družino ter ostalo sorodstvo

Velenjski plavalci

Spet med najboljšimi

V teh počitniških dneh, ko mnogi preživljajo zaslužen oddih kje na morju ali v planinah, plavalci vneto nastopajo na republiških in državnih prvenstvih. Trdo delo, vztrajnost plavalcev, trenerjev in tudi staršev, so se Velenčanom bogato obrestovali, saj so na republiškem tekmovanju pionirjev B dokazali, da sodijo med najboljše v Sloveniji.

Pretekli teden je bilo v Radovljici, pripravo pa je tamkajšnje plavalno društvo, dvodnevno republiško tekmovanje za pionirje in pionirke skupine B. Katka Mijoč (73) je bila v tekmovanju na 100 m in 200 m delfin odlična druga, Domen Majhen (74) je na 200 m kravl in 200 m hrbtno zmagal pri mlajših pionirjih B, na 1500 m kravl se je uvrstil na tretje mesto, v tekmovanju na 100 m kravl in 100 m hrbtno pa je bil prav tako med mlajšimi pionirji B drugi. Zmagal je še v disciplini na 200 m

100 m kravl s, 200 m delfin, 100 m delfin, 100 m hrbtno in 200 m mešano. V vseh disciplinah je pri mlajših pionirkah B zasedla drugo mesto. V tej kategoriji je tekmovala še Velenčanka Brigita Kropušek, in sicer je plavala na 200 m hrbtno, kjer je bila prva, v tekmovanju na 100 m hrbtno je osvojila tretje mesto, na 200 m in 100 m prsno je bila prav tako tretja, na 200 m mešano je priplavala na cilj tretja.

Dobre uvrstitve je dosegel tudi Sebastian Vrabčič, ki je bil v tekmovanju na 100 m in 200 m hrbtno tretji.

Uspešno sta nastopila še najmlajša udeleženca tega republiškega tekmovanja Velenčana Uroš Prisljan (75) in Aleš Travnar (75). Velenjski plavalci so ekipno zasedli 5. mesto v Sloveniji. Na tekmovanju pa je nastopilo 13 klubov.

V ponedeljek na tržnici

Skoraj prazne stojnice

Tudi ta ponedeljek so bile velenjske gospodinjke gotovo razočarane, če so hotele na tržnici kuniti vso sadje in vso zelenjavo, ki so jo potrebovale. Stojnice so bile zelo slabo založene, cene pa še vedno »zasoljene«.

Za kilogram pardižnika so morale velenjske gospodinjke odšteti 60 dinarjev, kilogram paprike je stal 80 dinarjev, novi česen je bil po 120 dinarjev za kilogram, še vedno je bila precej visoka cena stročjega fižola, saj so morale gospodinjke za kilogram odšteti 100 dinarjev. Naiceneje so bile kumare. Te so bile po 30 dinarjev za kilogram. Ta ponedeljek na tržnici ni bilo moč kupiti krompirja, solate, zelo malo je bilo čebule.

Tudi z izbiri sadja ni bilo kaj bolje. Za kilogram marelic je bilo

treba še vedno kar globoko seči v žep. Cena teh je bila, tako kot pretekli teden, 100 dinarjev kilogram, nektarin je veljal 80 dinarjev, hruške in nova jabolka ter breskve so bile po 60 dinarjev za kilogram. To pa je bilo tudi vse kar so velenjske gospodinjke lahko kupile na velenjski tržnici. Tako bomo založena kot je bila ta dan, ni bila že lep čas.

Izbira v trgovini tudi ni bila najboljša. Tiste gospodinjke, ki so se odločile za nakup sadja in zelenjave v trgovini, so tako kot vedno prihranile nekaj denarja. Kilogram paradižnika je stal 50 dinarjev, za papriko so gospodinjke plačale prav toliko kot na tržnici, 80 dinarjev, kumare so bile po 70 dinarjev. Od sadja pa so bile na voljo le breskve in sicer po 60 dinarjev za kilogram.

ZBOR DELAVCEV CENTRA ZA INFORMIRANJE, PROPAGANDO IN ZALOŽNIŠTVO VELENJE, p. o., Titovo Velenje Foitova 10

PONOVRNO RAZPISUJE DELA IN NALOGE

INDIVIDUALNEGA POSLOVODNEGA ORGANA DELOVNE ORGANIZACIJE (direktorja)

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:

- da imajo končano višjo ali visoko šolo,
- da imajo 5 let delovnih izkušenj na vodilnih delih in nalogah v delovnih organizacijah informativne dejavnosti in založništva,
- da imajo ustrezne družbenopolitične in moralne etične vrline ter ustvarjalni odnos do samoupravljanja,
- da imajo sposobnosti vodenja, organiziranja in usklajevanja delovnega procesa ter opravljanje dolžnosti glavnega urednika,
- da ocena njihovega dosedanjega dela zagotavlja, da bodo doseženi sprejeti razvojni cilji DO
- da obvezno priložijo ob prijavi program dela na funkciji, za katero kandidirajo.

Individualni poslovodni organ delovne organizacije bo imenovan za 4 leta.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev in predlogom programa dela v 15 dneh po objavi razpisa na »Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje«, p. o., Titovo Velenje, Foitova 10, z oznako »ZA RAZPISNO KOMISIJU«.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni pisno v 15 dneh po sprejemu sklepa o imenovanju.

Zavarovalna skupnost Triglav Območna skupnost Celje

Na podlagi sklepa odbora za delovna razmerja Zavarovalne skupnosti Triglav Območne skupnosti Celje objavljamo prosta dela in naloge

ZAVAROVALNEGA ZASTOPNIKA ZA ZASTOP RAVNE — PESJE

Poleg splošnih morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da imajo srednjo strokovno izobrazbo
- eno leto delovnih izkušenj

Prednost imajo kandidati s stalnim bivališčem na področju zastopa oz. v neposredni bližini.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev (dokazila o šolski izobrazbi in delovnih izkušnjah) naj kandidati pošljejo v osmih dneh od dneva objave na naslov Zavarovalna skupnost Triglav, Območna skupnost Celje, Ulica XIV. divizije 4, Celje.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15 dneh od dneva izbire.

Šaleški Andi 83

Piše: Ivč Kotnik

Sonce je že zdavnaj zašlo, ko na Kanadskem bivalju popijemo še zadnji čaj in se poslovimo od številnih šotorov, ki tukaj varujejo pred strupenim mrazom svoje gospodarje, ki bi se kakorkoli radi povzpeli na beli, ledeni in z ogromnimi seraki in zevajočimi razpokami preprani vrh nad njimi. Narava ga je presekala v dve ogromni gmoti, severni, nekoliko nižji vrh in južni, glavni vrh Huaskarana.

Prikaže se polna luna, tako da temno obzorje, ki je vsepolno gora, še enkrat čudovito pordi in iz trenutne teme se rodi nov mrzel nočni dan. Odrinemo proti strminam nad nami. Mraz bo najbrž za nekaj časa zavrl njihovo pohotnost, mi pa rabimo le nekaj časa. Še jutraj smo bili v Jungaju, prijetnem hriboškem mestecu pod gorami, kjer smo se na hitro odločili, da se poizkušamo povzpeti na naš cilj po južni strani, kjer je tudi vreme bistveno boljše kot pa je bilo v naši rajski dolini Llanganuko. Ob desetih dopoldan nas je tovarnjak, naložen z najrazličnejšo robo iz teh krajev, odložil v mali na ledeniški moreni stoječi gorski vasi Mušo. Od tu traia vzpon po normalni smeri na Huaskara sedem dni. Trdno sem odločen, da bomo poizkusili izpeljati podvig, ki uspe le izbrancem.

Tiho korakamo po materialu, ki ga je leta 1970 nanosil v dolino

ogromen plaz. Pod njim počiva kdo ve koliko duš, ki so odšle zvečer spat v svoje iz blata narejene kolibe, pa se niso več zbudile ali pa so morda le za trenutek onemeli v temi, o je nad njimi zagrmelo in zabučalo svojo mrtvaško glasbo tisoče ton ledu, zemlje in kamnja.

Dereze škripljejo, ko grabijo v srenast in zmznjen sneg, ki je tod že dobro zgažen. Tu je res velika razlika med dnevom, ko je tudi na snegu prijetno toplo in nočjo, ko brije strupeni mraz, ki ga običajno podpihuje še stalen nočni veter. Vidimo kot podnevi, tudi to je noč za izbrance. Vsi se nam čudijo, še posebno pa domači vodniki. Indijanci, ki se silno bojijo teme, kako si upamo in drznemo ponoči lažiti tod okoli. Jaz pa se jim čudim, kako se upajo podnevi, ko se gora prebudi, tavati pod ogromnimi seraki, ki čakajo le toplote, pa se odtrgajo od gore, na katero so tako nesrečno navezani.

Strmina raste in tudi razpoke v ledeniku so take, da me je strah pogledati vanje. Iz njih zre smrt in konec poti. Rajši mislim na kaj drugega. Štejem korake, ki jih moram prehoditi do naslednjega počitka. Počitki so pri hoji najlepši. Danes smo se malo nižje srečali z nekakšno planinsko odpravo iz Osijeka, ki se je na dramatičen način povzpela na severni vrh Huaskarana. Zaradi njih smo bili

mi že zdavnaj mrtvi, takšne govore so se širile po Peruju. Dva člana te odprave, ki menda vsaj malo poznata sneg in zasnežene gore sta pri sestopu z gore zdrsnila na strmih pobočjih, padla v razpoko, kjer se je eden precej poškodoval in potem po dolgih tavanjih le dosegla odrešilni šotor na sedlu Garganta, ki je okrog 6000 metrov visoko. Tu je poškodovanec čakal pet dni na pomoč iz doline. Iskati ga je prišel tudi helikopter, ki pa ga zaradi neznanja pilota ni mogel odnesti. Na koncu so prišli štirje indijanski vodniki in ga spravili v dolino. Ko smo se nižje srečali, je že sam hodil. Sreča, res, ogromna sreča, da se je vkljub tako velikemu neznanju vse tako lepo končalo. Kljub temu je reševalna akcija, ki bi jo lahko brez težav izvedli člani sami, stala odpravo 700 ameriških dolarjev.

Nad mano se v luninem siju zaleskeče aluminijasta folija v katero je zavito nekaj podolgovatega. Ko jo dosežem, onemim. Pred menoj leži, na v strmo pobočje vklesani stopnički, truplo mlade Kanadčanke, ki je že pred tednom dni omahnila na teh potočjih v ogromno razpoko. Nihče se ni zmedel zanjo. Šele neka francoska ekipa, ki je bila tu pred nami, jo je potegnili iz razpoke in pustila tu ob poti. Kako čudno je življenje! Iz oddaljene Kanade je prišla iskat poteženje v te strmine, našla pa je smrt in sedaj ni nikogar, ki bi jo odvedel v dolino ali pa morda tu zakopal. Kako nesmiselna je vsaka smrt v gorah in kako otopeno gledamo ljudje na nesrečo drugih. Tako je pač življenje, pravijo ponekod. Tu nekateri: Z nesrečo drugih celo lepo živijo. In mi? Tudi mi smo taki, da enostavno odkorakamo dalje in tudi tesnoba v srcih počasi ugasne. Občutek minljivosti, nesmisel garanja tu gori v tem nekoristnem svetu, izgine. Spet smo mali zagrizeni možički, ki trmasto in vztrajno rinejo v goro. Iz tabora, ki je že globoko pod nami, nam tu in tam še kdo pomaha z lučko, kot da bi nas hotel vzpodbuditi na samotni poti. Včasih še celo odgovorimo, potem pa se počasi ne oziramo več.

Gaz, ki vodi po normalni smeri preko sedla Garganta na vrh, nas ne zanima več, ker spet zavije nekam levo med serake. Pred nami je jugozahodni greben južnega vrha

Huaskarana, 1000 metrov visoka ostra rezina, ki bi jo radi do jutra premagali. Da bomo hitrejši se ne navežemo in ne varujemo. Tukaj bo vsak zase korak za korakom grizel v strmo temo nad sabo, kjer je nekje tudi vrh.

Spet se vračam nekaj dni nazaj, ko nas je Huaskaran na drugi strani dobesedno pometel s sebe, kar ne morem verjeti, da je lahko na tej strani tako lepo vreme. Še dobro, da je tako.

Mislím, da smo hitri, saj smo dobro aklimatizirani in brez težav prenašamo takšno višino, ki tukaj hitro raste.

Takoj, ko se ustavim in počijem ter nabiram sapo za nove korake, že čutim, kako je mrzlo. Noči so tukaj resnično strupene. Da se bliža jutro ugotovim po tem, ker luna izgine in ker je naenkrat zelo temno. Ne vem, koliko časa že vijem po grebenu proti vrhu. Tudi ta mora biti blizu, ker začenja strmina popuščati. Lučke prijateljev so tik pod mano. V sneg si skopljem stopničko, da lahko sedem, ter počakam, da smo po dolgi in naporni noči spet vsi skupaj. Tukaj bomo počakali do svita; ponoči doseči vrh, ki smo si ga tako zelo želeli, res ne bi imelo smisla. Silno nas zebe, ko stisnjeni drug k drugemu hrepenenče čakamo prvo svetlobo. To bo za nas kljub pekočemu mrazu čudovit dan.

Potem zasvita in le še dobrih petdeset metrov nas loči od najvišjega vrha Perujskih Andov, gore himalajskih dimenzij, 6768 metrov visokega Huaskarana.

Sončni vzhod na vrhu je enkratno doživetje in plačilo za tako utrudljive pa žal jalove napore, ki smo jih morali vložiti zato, da bi po severozahodni strani dosegli vrh. Vrhovi čudovito žarijo v prebujajočem se jutru in spet doživljamo modno revijo vabljive divje narave.

Toda nas že vleče v dolino, ki jo popoldan tudi srečno dosežemo. Med potjo srečamo tudi skupino indijanskih vodnikov, ki odhaja po nesrečno Kanadčanko, ki še vedno počiva tik ob gazi, ki vodi proti vrhu Huaskarana. Njej se nikamor več ne mudi.

V dolini že vsi vedo, da so štirje „gringos“ iz Jugoslavije, naredili enkratni podvig, saj so manj kot v dveh dneh osvojili goro številka ena — Huaskaran.

Povedali so:

Za vsakega nekaj

Restavracija Jezero je resnično »osvežilev«
na »osvežilev«
gostinske ponudbe v Titovem Velenju. Poleg lepe lokacije, okolice s čudovitim pogledom na modro Plevelovo jezero, teniški igriščici ob strani, se lahko tu gost tudi zavrti, poteši lakoto in žejo, skratka s pravo družbo lahko preživi vsakdo prijeten vikend. Da je bila takšna restavracija v našem mladem mestu nujno potrebna, so nam potrdili tudi nekateri gostje.

Vanda Kokolj: »Kaj lahko rečem o novi restavraciji? Da je čudovita in da smo takšen lokal že močno pogrešali. Je na lepem kraju, ravno prav oddaljena od centra mesta za kratek sprehod. Čeprav je odprta šele nekaj

Vanda Kokolj

dni, sem dokaj redna gostja, zlasti ob sobotah in nedeljah, ko se lahko na plesu prijetno zabavam. Miren kraj, s pravim pogledom na »morje«
in bližnje »vikend«
naselje privablja krajane iz celotne okolice Titovega Velenja. Poleg dobrega počutja je vsak gost lahko zadovoljen s ponudbo in postrežbo. Če bo restavracija ostala takšna kot je sedaj, bomo imeli Velenjani vsaj en lokal, kamor bomo z veseljem povabili svoje goste.«

Armando Kuret: »O restavraciji Jezero lahko rečem vse najboljše. Seveda je vsaka ni va stvar zanimiva in privlačna ne samo za domače goste, ampak tudi za turiste. Ob sobotah in nedeljah, ko se lahko Velenjani tu prijetno zabavajo, je prostor za vse, ki iščejo razvedrilo in zabavo, skoraj

premajnen. Posebnost, s katero se restavracija ponaša, je vinoteka ter lovska in kmečka soba. Takšen lokal smo Velenjčani potrebovali, saj za vikend nismo imeli kam. Zelo dobra je kuhinja. Popoldan rad poseadam tu na vrtu in uživam ob čudovitem pogledu na jezero!«

Armando Kuret

Dušan Pirmanšek: »V dneh, odkar je restavracija Jezero odprta, me je pot že večkrat pripeljala na ta prijeten kraj. Lepo urejen lokal, solidna postrežba, predvsem pa zabava ob sobotah in nedeljah je tisto, kar smo prebivalci rudarskega mesta že nestrpno pričakovali. Z vrta restavracije je čudovit pogled na modro jezero in človek ima občutek, kot da je kje na morju. Upam, da se ne bo že čez nekaj mesecev ponovila stara praksa: uničena in slabosrdževana oprema. Prepričan sem, da bomo tako domačini, kot turisti, radi prihajali na ta kraj.«

Dušan Pirmanšek

Severovzhodna stena 6768 metrov visokega Huaskarana: Za nami ostajajo le sledi, ki jih bo izbrisal prvi plaz na svoji poti v dolino

Restavracija Jezero

Prijetna osvežitev v gostinski ponudbi Šaleške doline

Skupno z vrtom in vinoteko, lahko sprejmejo v restavraciji Jezero okoli 500 gostov

Restavracija Jezero je odprta od prvega julija. Ima restavracijo, vrt in vinoteko, za posebne goste oziroma zaključene skupine pa sta na voljo še kmečka in lovska soba. Vinoteka je odprta vsak dan od 15. do 23. ure, ob ponedeljkih, ko so ostali deli restavracije jezero zaprti, pa je odprta že od 10. ure. Ljubitelji žlahtne kapljice lahko izbirajo med 60. najbolj priznanimi jugoslovanskimi vini. Ker pa vino bolj prija s prigrizkom, so poskrbeli tudi za to. V vinoteki je mrzla kuhinja, kjer je na voljo krača in meso iz zaseke ter razni siri.

Restavracija je odprta vsak dan

od 10. do 23. ure, razen ob ponedeljkih. Na jedilniku imajo različna jedila, še posebej pa priporočajo rudarsko nabodalo, kot obljublja pa bo kasneje moč dobiti še domača slovenska jedila, ki jih redko srečamo na naših jedilnikih (žlinkrofi, štruklji, pa še kaj). Posebnost restavracije bo tudi ražen, na katerem bodo poleg običajnih jedi, pripravljali tudi jagnjetino. Kot obljublja, se bo ražen začel vrteti v prihodnjih dneh.

Že lep čas se Velenjčani ob sobotah in nedeljah nismo mogli zavrteti na prostem in tako preživeti

koniec vikenda. Tudi za to razvedrilo so poskrbeli v restavraciji Jezero. Zadnji sobotni in nedeljski večeri so pokazali, da so na pravi poti. Obiskovalcev je vedno veliko, tako da je včasih vrt restavracije že sedaj za vse, ki iščejo razvedrilo, premajhen. Škoda je le, da je ples ob sobotah samo do 23. ure, ob nedeljah pa celo le do 22. ure. Glede na to, da je restavracija na samem, prav gotovo nebi kalili nočni mir, če bi se lahko gostje vrteli ob prijetnih zvokih do zgodnjih jutranjih ur.

Za postrežbo, prijetno počutje in razvedrilo skrbí 18 zaposlenih, v

glavnem so to kvalificirani gostinski delavci. Okolica restavracije je lepo urejena, z vrta pa je tudi zelo lep pogled na jezero. Urejena restavracija in okolje nudita prijetno doživetje. Še zanimiveje pa bi bilo, če bi se lahko v bližnjem jezeru v tej poletni vročini tudi ohladili.

Z novo restavracijo Jezero smo v Titovem Velenju dobili lep gostinski objekt v katerega bomo z zadovoljstvom popeljali svoje goste, pa si tudi sami pogasili žejo in potešili lakoto. To bo nadvse dobrodošlo še posebej ob nedeljah, saj doslej v Titovem Velenju

pravzaprav v nobenem gostinskem lokalu, razen v hotelu, nismo mogli kositi.

Seveda upamo, da bomo tako gostje, kot kolektiv restavracije Jezero znali tako lep objekt obvarovati in se ne bo zgodilo kot je običaj v Titovem Velenju, da bo oprema v kratkem času zanemarena in uničena. Da temu ne bo tako zagotavlja tudi vodja restavracije Jezero Ivan Zupan, ki obljublja da si bodo poleg tega prizadevali za nadaljnjo popestritev ponudbe in bodo za goste pripravljali razne kulinarne prireditve, degustacije, obujali stare kmečke

običaje kot so pustovanje, martinovanje in podobno. „Polni smo načrtov in idej. Upamo, da jih bomo lahko uresničili in da se bodo gostje radi vračali,“ poudarja vodja restavracije Ivan Zupan. „Tu se bo vedno nekaj dogajalo, saj se zavedamo, da se je treba za vsakega gosta boriti, še posebej v zimskem času. Seveda se zdaj srečujemo z nekaterimi začetnimi težavami. Upamo, da jih bomo čim prej odpravili in da bo naše delo takšno, da bodo gostje zadovoljni.“

T. P. M. Z.

Kuhinja je sodobno opremljena, kot zagotavljajo pa bodo v njej pripravljali tudi dobro hrano